

ရွက်ပြောင်ချိန်

ရခိုင်ကဗျာသီးသန့် စုစည်းမှု

။ ရခိုင်လှမြင့် စီစဉ်သည် ။

၇ckifAspowf

ငါရဲ့ ရခိုင်စကားပြောရေ ရခိုင်ကဗျာကိုရွတ်ဆိုရေ ရခိုင်ကဗျာ ကိုရီးရေ ငါရဲ့မိဘတိန်နဲ့ သူငယ်ချင်းတိန်နဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတိန်နဲ့ ရခိုင်ကောင်းကင်အောက်က ရပ်ထဲရွာထဲ တောထဲတောင်ထဲမှာ ပြောရေ စကားတိ၊ လီတိကိုရာ ငါရဲ့ကဗျာထဲမှာ တွဲရဖို့။

ငါရဲ့ပါးစပ်က ထွက်စွာကိုရာ ရီးဖို့။ ငါရဲ့ရင်ထဲက ခံစားနီရ စွာကိုရာ ရီးဖို့။ ငါရဲ့ရင်ထဲမှာ ဖြစ်နီ၊ တည်နီစွာကိုရာ ရီးဖို့။ ငါရဲ့ မပြောစွာကို မရီးပါ။ မခံစားရစွာကို မရီးပါ။ ရင်ထဲမှာ မဟိမတည် စွာကို မရီးပါ။ ဟိသစွာ။

‘ပါမိရက’ လာလာ၊ ‘ဟိမဝန္တာ’က လာလာ၊ ကုန်စုနယ်က လာလာ၊ ပင်လယ်နန်းရီးမရေ ငါရဲ့ အမိနဲ့အဖဖြစ်တေ။ ငါရဲ့နှလုံး သား၊ ငါရဲ့နှလုံး၊ ငါရဲ့လက်ဝါး၊ ငါရဲ့ခြံဖဝါးမှာ ရခိုင်တံဆိပ် ခတ်နှိပ် ပြီးသားပါ။ ငါရဲ့ ရခိုင်စကားပြောရေ။ ငါရဲ့စကားနဲ့ ငါရဲ့ကဗျာ ရီးရဖို့။ ကျေးဇူးသိကေ မငြင်းပါကေ။

ကဗျာဆိုစွာ ဘာသာစကား အညွန့်အဖူးဖြစ်တေ။ ကဗျာဆို စွာ နက်ရှိုင်းသိမ်မွေ့ပြီးကေ စူးယုပြင်းထန်ရေ အနုပညာဖြစ်တေ။ ရခိုင်ကဗျာရေ ရိုးမတောင်ခြံမှာပွင့်ရေ ပန်းပေါင်း အရာအထောင် ထဲက တော်ဝင်သဇင်ဖြစ်တေ။

ရခိုင်ကဗျာရေ ကိုယ်ရဲ့ရခိုင်ဘာသာစကား ဝေါဟာရတိကို လုံလုံချုံချုံ ထိန်းသိမ်းထားရေ ရတနာသေတ္တာတစ်လုံးဖြစ်တေ။

ကဗျာအလုပ်ဆိုစွာ သမိုင်းတာဝန်ပါရေ ပုဂ္ဂလိက ကိစ္စတစ် ရပ်ဖြစ်တေ။ ရခိုင်ကဗျာရေ ရခိုင်ရဲ့ ခေတ်ပြိုင်ရင်ခုန်သံကို စွန့်ပစ် ငြင်းဆန်ဖို့မဟုတ်ဆိုစွာ သစ္စာစကားပါ။

ရခိုင်ကဗျာမှာ သမက်တက်ကြော်ငြာ၊ ဘုရားပွဲကြော်ငြာ၊ ငါ့ ဝါဒကြော်ငြာ၊ ထိုချင့်ဒေချင့် ကြော်ငြာတိကို မမျှော်လင့်ပါကေ။

ရခိုင်ကဗျာရေ အင်တာနက်၊ အီးမေးလ်ကို ပျောကြည့်ပြီး လျှာရေကျရေနီရေအကောင် မဟုတ်ပါ။

အကြမ်းဖက်မှု၊ ဓါတုလက်နက်၊ ဇီဝလက်နက်တိကို မုန်းရေ လူပါ။ လင်သီမုဆိုးမသွေ့က တစ်ယောက်တည်းသားသွေ့ကို ချစ်တေ ပိုင် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုချစ်တေ။

ရခိုင်ကဗျာမှာ ခေါင်းဆောင်မဟိ။ တပည့်မဟိ။ နောက်လိုက် မဟိ။ ကဗျာရီးရေ ကဗျာဆရာနဲ့ ကဗျာချစ်တေပြည်သူရို့ရာ ဟိပါ ရေ။

ဒေနီမျက်မှောက်ခေတ် ရခိုင်ကဗျာပုံသဏ္ဍာန်ကို ချမှတ်လို့ မရနိုင်ပါ။ ပုံသဏ္ဍာန်ရေ ဘဝက ဆင်းသက်လာပါရေ။ ခေတ်နဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းရေ မိမိလိုချင်စွာနဲ့ညီအောင် ပုံသဏ္ဍာန်ကို ညှိပီး တတ်တေ။ ပြုပြင်ပီးတတ်တေ။ ပြောင်းပီးတတ်တေ။

လူသားရို့၏ တသီးပုဂ္ဂလဖြစ်တည်မှုကို တန်ဖိုးထားရေ ရခိုင် ကဗျာမှာ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး၊ ဟန်အမျိုးမျိုးကို လက်ခုပ်တီးကြိုဆို ရပါဖို့။ ယေဘုယျ။

ရခိုင်ကဗျာမှာ သီးခြားပုံသဏ္ဍာန်မဟိ။ ဘာသာစကားရာ ဟိ ရေ။ အကောင်းဆုံးဘာသာစကားရေ သဘာဝက လာရေ။ ဘဝနဲ့ ကင်းကေ ဘာသာစကားပျောက်တေ။ ဘာသာစကားမဟိကေ ဘဝ မဟိ။

ရခိုင်ကဗျာဆရာတိ၏ ပီတိသုခ၊ ကြိုက္ခနာကျင်ရေ ဒုက္ခတိ နဲ့ ရခိုင်လူ့အဖွဲ့အစည်းက ပီတိသုခ၊ ကြိုက္ခနာကျင်ရေ ဒုက္ခတိရေ ခြံသန်းသွေ့ကသွီးနဲ့ ငယ်ထိပ်က သွီးပိုင်ပါဗျာယ်။

ယင်းဝေဒနာတိကို ဒေနီခေတ်သုံး လူထုသုံးဘာသာစကား နဲ့ ရီးကတ်၊ ကျွီးကတ်ပါမေ။

ဒေနီခေတ်မှာ အမျိုးသားကဗျာတိုင်းရေ အပြောနရီဘက်သို့ ပါးပါလတ်တေ။ အပြောလီနနဲ့ အရီးလီထပ်ပါလတ်တေ။ အပြောနရီ ဆိုစွာ အများပြည်သူသုံး ဘာသာစကားကိုညွှန်းပါရေ။

ရခိုင်ဘာသာစကားကို မသုံး၊ ရခိုင်လီ ရခိုင်နရီမပါကေ ရခိုင် ကဗျာမဟုတ်။ ရခိုင်ကဗျာ မဖြစ်။ ရခိုင်ကဗျာလို့ လုံးဝ(လုံးဝ) မ သတ်မှတ်နိုင်ပါ။

ကဗျာဆရာတစ်ယောက် စကာလုံးရှာစွာရေ စိန်ကောင်း ကျောက်ကောင်းရှာစွာနဲ့ တူရေ။ ယူရေနီယမ်တူးစွာ ဖြစ်တေ။ ကိုယ် ရဲ့ဘာသာစကားထဲက ရင်ထဲကို၊ သွီးထဲကို၊ ဦးနှောက်ထဲကို၊ အာရုံ ထဲကို စူးကန်ဝင်ပြီးကေ ဖြန့်ကန် ဖြစ်လားနိုင်ရေစကားတိကို ရွီး ရစွာပါ။ ရှာရစွာပါ။ တွဲရစွာပါ။ ဇာလူသားဖြစ်ဖြစ် စွမ်းအားမြင့်ပြီး တန်ဖိုးဟိရေ ဝိတနန့်ကဗျာကို ကိုယ့်အမိဘာသာစကားနဲ့ရာ ရီး လို့ရရေ။

ရခိုင်အမျိုးသားတစ်ယောက် ရခိုင်ကဗျာဆရာဖြစ်လာကေ သိသိ မသိသိ၊ ဆန္ဒဟိဟိ မဟိဟိ၊ သူရေ ရခိုင်စကားတည်တံ့ရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးတာဝန်ကို ထမ်းနီစွာဖြစ်တေ။

ရခိုင်သားကဗျာဆရာတိ ရခိုင်ကဗျာ ရိုးနိုင်ကတ်ပါစိ။ ရခိုင် ဘာသာစကားဖွံ့ဖြိုးပါစိ။ ရခိုင်ကဗျာ ဖွံ့ဖြိုးပါစိ။

မောင်ခိုင်အောင်

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှု မှတ်တမ်း

- pmrcGjy/kt rsvf ◆ 225^2003(11)
- rsuEbzKcGjy/kt rsvf ◆ 225^2003(11)
- yEj/ol ◆ a':cibiDif
uvmatmziquf
152? urefa&Hfivrt
oDP0 &efueltH
- xkwa0ol ◆ 0bvfrih
- xkwa0onlumv ◆ 2003 cEpf {N/v
- tlva& ◆ 1000
- welzH ◆ 1000 usyf
- pmpbmjyK ◆ &cllcom;lu0u6fydvm
- tw0fpmrsuEbzKcGjy/kt rsvf ◆ jrwbmxPf
- rsuEbzKcGjy/kt rsvf ◆ 0bcfarmif

ပတ္တနာ

လေ --- အာရက္ခတည့်
ရိုးမ မဟာ၊ မားမတ်စွာလျှင်
အာကာမှီဆိုင်း၊ ပြိုင်းပြိုင်းရံကြွ
မြရောင်ဝိဆာ၊ ဒေနိန်ရာကား
မဟာမုနိ၊ တုမဟိက၊
ထွန်းညှိသာသနာ၊ ပွင့်လန်းဖြာ၍
သစ္စာလေးလီ၊ ဦးထိပ်ချီကေ
ဝတီလေးရပ်၊ ပေါင်းစပ်မြမြ
နတ်ဌာန်ဘုံသာ၊ တုသီတာပိုင်
သာယာချမ်းမြ သာစွလေ။

လေ --- အာရက္ခတည့်
မြအဏ္ဏဝါ၊ ကျယ်ပြောစွာလျှင်
လဟာနက်ရှိုင်း၊ ရီတံတိုင်းနုနု
ဝိုက်သိုင်းကျွန်းညို၊ ထိုထိုနဒီ
ချောင်းလီလီအား၊ “ဖြားလည်းတက်သက်၊
ကြောက်မက်ချင်ဖွယ်၊ ပင်လယ်ချောင်းမြောင်း
မကြီးတောင်း”ဟု မကောင်းဆိုမှု
လိုမတူကေ၊ ဂုဏ်ယူစရာ
ရှစ်ဖြာအံ့ဖွယ်၊ ဤပင်လယ်ကား
ရှစ်ဖွယ်ဂုဏ်ဝါ၊ သာသနာပိုင်
သာယာချမ်းမြ သာစွလေ။

လေ --- အာရက္ခတည့်
မြအP0၇ မဟာရိုးမ
စောင့်ရှောက်ကြရာ၊ မဟာဝိဟိံက
ရက္ခပူရီ၊ မြတ်ဌာနီအား
ရိမြိဘဏ္ဍာ၊ သယံဇာနုနု
ဘာသာစာပီ၊ တိုးစီတက်စီ
ပွံ့ဖြိုးစီငှာ၊ ပတ္တနာ၏
သာယာချမ်းမြ သာစွလေ။
သာစီသောဝလေ --- သာစွလေ။

အောင်စုံ

ပတ္တနာ=ဆုတောင်းခြင်း

ရွက်နပြန်ချိန်

အိမ်လှည်းတံတစ်ချောင်းနုန့်
ကောင်းကင်ကြီးကိုလှည်းကျင်း
မိုက်တွင်းနက်ပစ်လိုက်ကတ်မေ
ခြံမဦးမှာ သွီးအလူးလူး
ကြည်နူးဖို့ကောင်းမေ သေချာရေ။

ဆာမွတ်နိန်ရေရီပြင်ထဲ
ဝတ်ပုံသျှော်ကြံချ
ဒါနမြောက်ပစ်လိုက်ကတ်မေ
ကဲ့ရဲ့လီပတ်စီအခါတစ်ရာ
ကိုယ့်ဖာသာ သာဓုခေါ်ကတ်ဖို့။

ဘလိတ်ခါးပိုင်
ပါးပါးသျှော်နုန့်ထက်မြ
အဖြူထည်မာနတစ်ခု
ဖြစ်တည်မှုအံထဲကဆွဲထုတ်
အတောင်ပံလုပ်ဖို့ သဘောတူလာ။

ကဆုန်-တော်သလင်း
အချင်းဆက်ထားရေလူ
အပူကိုဇာကြောက်
ဒေါက်-ဒေါက် ---
မိုးသောက်ပျာယ်ထောကိုယ့်လူ။

နောင်အေး

ရိုးတောင်ခြံမှာ ပြန်ဆုံကတ်

ငါ့ရင် အဆွီးအဟောင်းဆိုရေအထဲက
ငါ့သွီး ငါ့ဘွား
ငါ့သား ငါ့သမီး
ငါ့ဦး ငါ့မြစ်
ငါ့မျိုးဆက် အသစ်အသစ်တိ
ရိကြည်ရာ မြက်နုရာဆိုစွာကို
နီစဉ်ထွက်ခွာ နိန်ကတ်တေအခါ ---။

ငါ့အရိပြားကို
ထွန်သွားထက်ထက်သျှော်နုန့်
တစ်ချက်သျှော် ခြစ်မကြည့်ခ။

ငါ့သွီးပင်လယ်မှာ
အံ့ဏာဝိ သယံဇာတ
ဇာဇာဟိလေဆိုစွာလေ့ မစူးစမ်း။
ငါ့အရိုးဒဒေါင်မာ
ရိုးတောင်ခြံတရိုးကိုလေ့
ဂျီအိုဆက်စီမိုဂရပ်နုန့် မနွိုက်ချွတ်။

ငါ့ကို ကြောခိုင်း
အရိုင်းမြီးအသစ်မှာ
အခိုင်းခံအောက်ခြံဘဝနန့်
ရလာရေ ဒေါ်လာအတိုအစ
ငါ့ခြံဖဝါးကသဲပွင့်နန့် မနှိုင်းသာ။

ရိုးတောင်ခြံကို ပြန်လာ
ရိုးတောင်ခြံမှာ ပြန်ဆို
အနာဂတ်ကို ရောင်စုံအလှခြယ်ကတ်မေ။

စစ်တွေစောနောင်

Geoseismograph -
မြို့အောက်သံယံဇာတ တိုင်းတာရေးပစ္စည်း

စစ်တွေလမ်း

စစ်တွေလမ်းတံကို
နှိုင်းရောက်လာစွာက
မိသားစုဖြိုကွဲ မြစ်ဘေးမှာဘဝပျက် လွမ်းနိန်ပုံမျိုး
ပျိုဖို့ပြင်နိန်ရေ ဒုန်နာလမ်းထက်တို့
ဥဩကရွက်သီတံကို နှင်ချလိုက်တေ။

စစ်တွေလမ်းတံကို မိုးရောက်လာစွာက
အရက်ယစ်ယစ်နန့် သမီးကိုကွာနှက်နိန်ပုံမျိုး
စုတ်ပဲ့ရေလမ်းတံကို ရီတံဖုံးထားယင့်
အပုပ်တံ အမှိုက်တံပွဲတော်ကျလို့ယေ။

လာဗျာယ် ---
ဟိမဝန္တာ ဝေသာလီက မြောက်လီလာဗျာယ်
စစ်တွေလမ်းတံကို ဆောက်ရောက်လာစွာက
ပလ္လင်တောမိုးထ
မိသားစုလမ်းလျှောက်ထွက်လာ ရေပိုင်
ဂြိုးသျှတေးဆိုရေ
စိုင်းခြားမင်းခွာတံ ဟာမိုနီလိုက် လို့။
သုံးရာသီမှာ ဆောင်းကိုရာချစ်တေနှလုံးသား
ဇာချင့်တံမှားခပါလေ
စစ်တွေလမ်းတံမှာ
မိသားစု ဂြိုးငှက်နန့်နှင်းစက်တံရာ
ငါ့ဖွဲ့ချင်ရေ။

မောင်ခိုင်အောင်

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ တစ်ညဇာ

လူ- မကောင်းစွာကို
ကောင်းစွာနန့်ဖုံး
မကောင်းပျက်သုဉ်းပါဖို့လား ဘုရား။

ဘုန်း- အကောင်းနန့်မကောင်း
လမ်းကြောင်းချင်းကွာ
သံသရာမှာ
တစ်ခါလဲမဆုံး
အဆိုးမတုံး
ကျိုးမပြုန်းပါ
ဆိုးရုန်းကောင်းရုန်း
သူရုန်းသူ့ကံ
သူ့ကို ဖန်ဖို့ ----။

သျှင်အုန်း

ဒေသိကမ္ဘာပုံရိပ်

တိမ်းစောင်းကမ္ဘာကို
ထိန်းကျောင်းဖို့ကိရိယာ
လက်
လူ
လုပ်အား
ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာလိုအပ်။
ဘာဒလီတောင်ပံအိုစိုး
စက်မှုနိုင်ငံတိသောက်သုံး
တဆတ်ဆတ်နဲ့ ပေါက်ပြဲလာ
နီးမင်းမှာအာခြောက်
ရိချည်း အတန်မရသောက်နီယင့်။

တောတောင်တိဆံမုတ်ဆိတ်ကို
ရိတ်ချင်သူရိတ်
နှုတ်ချင်သူနှုတ် သူတော်မရုပ်ပေါက်လို့
ဂရိမ်းပိစ်တိုင်သား မျက်ရည်သုတ်ရ။
မှော်ဆရာတိက
သူ့အင်းကွက်တိကို မီးတိုက်လိုတိုက်
သိုက်ဆရာတိကလဲ
ဘ-နဖူးကိုပါ မကျန်တူး
မြိုကြီးနဖူး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်
ဒါဏ်ရာဒါဏ်ချက်နန့် ကြိုင်းနီယင့်။

အို --- လူသား
မသနားကတ်ပျယ်လား
အသနားခံတိုးလျှိုးကေလဲ
လောဘ ကင်း ချောင်းတိရာထပ်တိုး
ယေနဲ့ --- စာရိတ္တရိပူအိုး
ဆူပွက်မှု တိုးပြီးယင်းတိုးယင်း
တိုးနီယင့် ထော။

ခိုင်လူရိုးမ

သမိုင်းသိမှ ဇာတိသိဖို့

အမြင်မဖို့
သူတစ်ချို့က ---။
လင်းနို့ချီးစို့နံ
သမိုင်းဟောင်းအကျန်ကို
ပြန်လှန်ဇာအတွက်
ယက်ဖော်နီကတ်လေ ---။
ဆိုလတ်ပါရေ ---။

မယက်ကေ၊ ယက်ရဖို့
ကိုယ့်ဖက်မသိ
သူ့ဖက်မမြင်
ဘဝင်တစ်တောင်လောက်
ခုန်မမြောက်တေအသိနန့်
မဟိကေလဲ ဟိကွန်ဆောင်
စကြာဝဠာမောင်ရို . ---။

တောင်ဖက်ကမျောက်ရွှီ
အစီအရွှီတန်း
သမိုင်းလမ်းကိုထွင်
စပါးသျှင်ကိုမျောက်နှင်
အကွက်ဆင်စွာကို သူမသိ ---။

အကိုဗလိ
ဗလိဆိုစွာ
ရိုဆိုင်မလား
ဘေးတိုက်လား
ဂေါင်းကားမဟိ
ကိုဗလိ
ဇာတိကိုသိဖို့
သမိုင်းအသိလိုပါရေ ---။

သျှင်အုန်း

လီညှင်းမရိုင်း မုန်တိုင်းမသင်း

ဘုရင်မင်းဘာကြီး
မာစီဒီးမစီးခရစ္စာ
သရော်စရာလား --- ။

လေဒီဒိုင်ယာနာ
လျှာပူအာပူမစားဖူးခ
ရှုတ်ချစရာလား --- ။

မာစီဒီးမစီးရကေလေ့
မင်းဘာကြီးဘဝမှာ
ကန်ကမကန်စည်းစိမ်
ဂိုဏ်ရိုန်မလျော့။

လျှာပူအာပူမစားရကေလေ့
မိဖုရားလောင်းဒိုင်ယာနာ
လျှာအရသာခံစရာ
အရာစွာတိအပြည့်။

သူ့ခေတ်သူ့အခါ
သူ့နေရာ သူ့ဒေသ
ဒေချင့်ကမဟိ
ထိုချင့်ကိုမသိ
မဟိကာယေကေ
မသိကာယေကေ --- လို့
ရှည်လျားပေတံ၊ အခြေခံနန့်
ဝေဖန်စရာမလို
တစ်ဖက်မြင်အပျက်တိနန့်
ငယ်ထိပ်ကိုဖနှောင့်ကိုက်
ကထိုက်ကရိုက်စွပ်စွဲ
အယူကွဲစံ၊ အငြင်းသန်ရေ
ပေတံအဆိုး

ဖဲ့ချိုးဝေးပလိုက်
ခေတ်စနစ်အချိန်အခါ
ကာလဒေသပယောဂကို
အလှပချိန်ဆ နားလည်ရဖို့
မျှတလျော်ကန်အယူမှန်ရေ
ဝေဖန်ရေးလီညှင်း
ပန်းသတင်းဆောင်ပနာ
လောကပြုတင်းကို ဝင်လာနိုင်ဖို့အတွက်
နက်ဖြန်ခါမုန်တိုင်း --- ။

စစ်တွေညိုသန့်

ဆောင်း

ဆယ့်နှစ်ရာသီပတ်လုံး

ရီခဲပြင်ပြည့်ဖုံး

ထိုး --- ဟေမဝန်ထိပ်ဆုံးက

သင်းထုန်းခါးတစ်လက် ---

စိမ့်စမ်းရီတစ်ဝက် ---

ဥတ္တရလူကြမ်း

အပြင်းစားအနမ်းတစ်ချက် ---

တော်ဝင်သဇင်ပန်းတစ်ခက် ---

လခြမ်းမြီအပျိုမ

ဆံနွယ်စမှာပ ---။

နွီဦးရာသီခရီး

ဆိုက်ဘေးရီးယားအမိမြီတို့

ပြန်ချီလို့လား ---

ဆောင်းဦးရာသီခရီး

အဖမြီလေးဝတီတို့

ပြန်ချီလို့လာ ---

ကြိုးကြာငှက်သာခြင်းသံ

ဘဲငါးရာတောင်ဘယံ

ကြိုးကြာငှက်သာခြင်းသံ

ဘဲငါးရာတောင်ဘယံ

ချိုဝီညံ့စီယင့် ---။

ကြယ်စုံကောင်းကင်ဘုံ

ဇွီနှင်းမှုန်အပက်ပက်

ရင်ခွင်ထက်လွှမ်းခြံ

စင်ဒရဲလားဝတ်ရုံ

လီဟုန်မှာလွင့်မျော

ရာသီစာသီးနှံ ၊

ရာသီစာအိပ်မက်

ဒဏ္ဍာရီအာသီသ

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်

ရင်ခုန်မွှီးဖွားရေကာလ။

ဇော်လွီး

ရင်ထဲက လူ

လျှိုမြောင်ချောက်တွင်း

တောမင်းဂနိုင်း

တောင်စိုင်းအထပ်ထပ်

ဆီးပတ်ကာရုံ

မိုယ်းယံထီအမြင့်ဆောင်

ရိုးမတောင်

(သို့မဟုတ်)

ခါးတောင်'။

လီဆင်နာမောင်း ဆိုက်ကလုံ

မုန်းတိုင်းအရိုင်း

လှိုင်းတံပိုးခက်ထန်

လျှပ်မာန်ဝင်းဝင်းတောက်

ခုံးမောက်အပြောကျယ်

ဘင်္ဂလားပင်လယ်

(သို့မဟုတ်)

'မီးပင်လယ်'။

ဝီးလွင်အိပ်မက်

ဖိုးခေါင်တောင်ထက်မှာ
မျဉ်းဖြောင့်တစ်ကြောင်း
ဆွဲကြည့်ကတ်ဖို့ဆိုကေ
အကို ဇာနိန်ရာမှာမဆို
ပါဖြစ်အောင်ပါဖို့ဆို။

ပင်မြင့်ထက်ကငှက်
အတောင်ကျွတ်ငှက်တော့
မဟုတ်ပါနန်း အကို။

ရီလာဖို့အတွက်
မြောင်းသျှပေါက်
ပေါက်တူးသျှပေါက်လို့
စောင့်ကတ်ရဖို့ဆို။

ဒေါသတရား ---
မာနတရား ---
ဥပက္ခာတရား ---
ငြိလားရေဆိုကေ
ကျွန်တော်လေ
မြောင်းဘောင်သျှထက်ကဖြစ်ဖြစ်
သစ်ခြောက်ပင်အောက်ကဖြစ်ဖြစ်
စောင့်နိန်မေနှန်း။

ချစ်လီ ညီလီ စည်းလုံးလီ

နှလုံးအိမ်ထဲက အကြင်နာ
မေတ္တာဝါဒ၊ ကရုဏာဝါဒ
အချစ်ဒဿန
စေတနာတီဖြူစင်မှရာ
လောကသုံးပါးစို့ပြေ။

ချစ်လို့ခင် ခင်လို့တရားမြင်
ကြင်မှ တရားသိရေ
ကွင်းဆက်အရိပ်တိ
လက်သည်းဆိပ် လက်ထိပ်နာတတ်တေ။

ချစ်လို့ညီ
ညီလို့စည်းလုံး
အစနဲ့အဆုံး အဆုံးနဲ့အစ
ကမ္ဘာအလုံးမှာ
တစ်ထပ်တည်းကျကေ
အနှိုင်းမဟိပ။

လေးကိုင်းကမ္ဘာနှီ
မိုးတိမ်ကိုဖောက်
သူရောက်ဖို့ပစ်မှတ်
သူသိတတ်တေ။

ရိုးမတောင်နန့်ပင်လယ်ကြား
လှုပ်ရှားနိန်ထိုင်
ငါရို့ရခိုင်သား
သွီးမခြားပဲ
ခါးတောင်ကိုကျော်လို့
မီးပင်လယ်ကိုဖြတ်ရဲ
ဖွဲ့သတ္တိကြံ့ကြံ့ခိုင်
'သံချောင်း'ပိုင်လူသား
အားကျအတုယူကတ်မေ။

ညိုဘန်း၊ လေးဝတီ၊

နောင်ရဲခိုင်

မြတ်သာထွန်း

စိုင်းတင်အလွမ်း

ရေဒီယိုခါတ်ကြွနိန်ရေ ခြပ်စင်တစ်ခုလား
မဒမ်ကျူရီပိုင် ဘဝနန်းရင်းဗျာလ် ရှာခရေ
ငါ့ရင်ထဲကို ကြယ်တင်းခွန်တစ်စင်းပိုင်ဦးတည်
ယေပြီးကေ လွဲခလီယင့်။

အိမ် တိုင်သီတစ်ပုံ ပီစာသီတစ်ပုံ ပြာဖြစ်ဗျာယ်
ပိန်ကပ်ကပ် ကောင်းကင်အောက်မှာ စီးနိန်ရရေ
ပင်လယ်ရာဝေ
လှိုင်းအရိုး မီးပြတိုက်အရိုး
ဝေလငါးအရိုး သက္ကရာဇ်အရိုး
ရာဇဝင် အိုးပဲ့ကိုရွက်ပနာ
ဇာနစ်ကပ်ထိ အလွမ်းကျိန်စာသင့်နိန်မေ ငါမသိ။

တောမီးနာရီ သွီးခဲနာရီ ငှက်ဖျားနာရီ
ဥတုသုံးလီမာ ပဋ္ဌာစာရီဇာတ်ကို ကံထရိုက်ယူလို့
ကျားတိ တောဝက်တိ ဝံတိ ပျော်ကတ်တေအရပ်မာ
မင်းနတ်သျှင် ဒေါင်းသျှေတိ
ငါ့ကို လွမ်းကတ်သိယင့်လား။

သံတရာကွင်းက ငါလွမ်းရေကြိုးကြာတိ
လီသွန်တောင်က ငါလွမ်းရေ လင်းယုန်တိ
မင်းပါးတို့မည်သေ ရောက်နိန်ကတ်လာဝေ။
မင်းကတော့ မျက်ရည်တိကို မိဂါဝပ်ပြောင်းပစ်ဖို့
ကျိုးဖြူရွာ မရောက်နိုင်ရေ
ယူဇနာခါတ်လှေကားတိ ထောင်လို့
လျှရွန်စတုန်း ‘ကာစီနီ’မှာ စီစကီသောက်လို့
ငါ့မာတော့ခါ မွန်းလို့ ‘ပြန်လမ်းမဟိရေမြစ်’မာ
မြောင်ခရု ဝါးတုတ်ကို
ကောက်ညင်းအရက်နန့် မြည်းယက်ပင်း
မိပန်းရံကိုလွမ်း မြို့စားသျှေကိုလွမ်း
လောင်းပေါက်တစ်စီး အိမ်မက်ယစ်ယစ်နန့်
မြို့စားသျှေအတွက် ခေတ်ပေါ်ကဗျာတစ်ပုဒ်
ငိုပစ်လိုက် ငိုပစ်လိုက်။

နာဂိန္ဒချောင်းဖျား၊
ဇာကွေ့နားမှာ ပုစွန်တာဖြစ်လားလေ
ရက္ခိတတရားကို လေးဝတီနဒီအားလုံးမာ
ကွန်ပျူတာပိုင် ပရိုဂရမ် သွင်းထားချင်ယင့်
မင်းသိပါစီ စိုင်းတင်
အိမ်တိုင်သီတစ်ပုံ ပီစာသီတစ်ပုံ ပြာဖြစ်ဗျာယ်
စီးနိန်ရေ မျက်ရည်တိပါရာဝေ
အသစ်မဟုတ်ကေလေ့
ဖြားရီလှိုင်းသျှေတိကို
မင်းပါးတို့လွမ်းလက်ဆောင် ပို့လိုက်ပါယင့်ဝေ
လွမ်းစာကို ဂန္ထဝင်အလုပ်ကြီးမှတ်ပျာယ်
ဝဋ်ပါဆီလွမ်းပြီးကေ
ကပ်တကျိစီး နီလီဖို့ဗျာယ်ဝေ။

မောင်ခိုင်အောင်

လျှော့ကြိုး

ထိုနိန့်
 ဒေနိန့်
 မိုးထ
 ညဇာ
 နက်ဖြန်
 နာရီကိုစား
 အချိန်ကိုများများ
 ပြကွဒိန်ကိုဝမ်းနှုတ်တေအဖြစ်။

သကာလူထားရေ စကား
 ပျားရည်နန့်ချ။
 နားခြုံအောင်ပြော
 ရရေကိုး --- ရရေ
 ကျေနပ်တေ။

နောင်ရဲခိုင်

မြောက်ဥမြို့ကို ရှုမျှော်သော်

ရခိုင်သမိုက်၊ ကနက်စိုက်
 မြောက်ဥခေတ်ကို ၊ မြင်ယောင်ရေ။

မြို့ရိုးနန်းကာ၊ ကျီ-ပြ၊ တံတိုင်
 အံ့လှိုင်းကျိုးမြောင်း၊ ခံတပ်ပေါင်း
 တင့်တောင်းအင်အား၊ ဝင့်ကြွားဖွယ်။

တောင်စဉ်ရံပတ်၊ မြိမလပ်
 ထွဋ်မြတ်သရီ၊ ပဏာညီ
 မွန်းချီလှပ၊ သာစွလေ။

ရခိုင်ညွန့်ဖူး၊ မြောက်ဥမှန်ကင်း
 အာဏာချင်းရေ၊ ပြည်ထောင်မင်း။

ဖက်ကင်းတုနှိုင်း၊ ခွံကျိုင်းအကျော်
 မဟော်မြတ်ဉာဏ်၊ ဖြိုးပြည့်ရံ
 ရှိလျံရောင်ခပ်၊ အံ့တမ္ပတ်။

ရခိုင်မြောက်ဥ၊ မွန်ကြယ်မြူး
 လျှောက်ယုံပျူး၊ ကြည်နူးရေ။

ချိုးကျူးအံ့သြ၊ သာတမော
 တွက်စားမိန့်မော၊ ကျွန်မနော
 စောစောလွန်လူး၊ လှိုင်းဂယက်မူး
 ဝမ်းနူးမပြယ်၊ နီဒါနိုးသွယ်
 ရင်ဝယ်ခံစား၊ မိခရေလေ။
 မြောက်ဥတစ်ဖြစ်၊ ထွန်းပေါ်လှစ်ကေ
 ရင်နှင့်ပျော်မြူး၊ ဖော်ကျူးရရေ။

နတ်မြစ်-စန်းအောင်

သိဒ္ဓိတင်ခြင်း

ကဗျာဆရာ
အသပြာဗလာ
မရေမရာ
တစ်ချက်မှောက်ကံကြမ္မာ
ယတြာလဲမစွမ်း
စမ်းမတို့။

ဝါသနာအရင်းအနီးက
အသပြာထမင်းမပီးခ
ဝမ်းမီးနုနံ့ခံယူချက်
အဖက်မညီ၊ အဦမလှ
ဂဟဇာ ‘ချပိတ်’ကျလို့
‘ဖျာလိပ်’ချင်ဗျာယ်လာ
သိက္ခာနုနံ့ဗြဟ္မစိုရ်
ရောကြိုဗျာယ် မျိုချပလိုက်။

သိက္ခာလွတ်မလားဖို့အတွက်
ရိက္ခာပြတ်နိန့်ရေဘဝမှာ
ဆန္ဒတိပျို့တက်နိန့်လာ
အာခေါင်တွင်းက
‘ချင်ခြင်း’ကို လက်ထိုးအန်ပလိုက်။

ဟိုတယ်၊ မိုတယ်၊ ရက်စတော့ရင့်ရို့အလယ်မှာ
အားငယ်ဗျာယ်ထယောင်နိန့်လာ
လရောင်ကိုအမြည်းလုပ်
‘တင်ဖြတ်’မှာ မြောင်ရီဂုက်
‘လက်မကိုက်’ မော့ချပလိုက်။

အက်(စ်)အီးနုနံ့ကော်ရိုလာ
ပါဂျရို၊ မာစီဒီး
အိမ်မက်ပီးဗျာယ် ခြောက်နိန့်လာ
ဖေါက်နိန့်ရေစိတ်ကို ခြွန်းအုပ်
ကွမ်းပြုတ်ရည်နုနံ့ ချွေးထုတ်ပလိုက်။
ကိုင်း၊ -----။

လှိုင်း၊ ကစ္ဆာ

လွဲချော်ခြင်း

ရင်ဖတ်ကြီး ကျန်းကျန်းခေါက်ခေါက်
ယင်းချင့်နုနံ့လား
တေးခြင်းဆိုဖို့။

စက္ကူလောင်းချေထဲက
အမြောက်သံတဒိန်းဒိန်း
ကြားလား။

မောင်းတဒုဒုခတ်လို့
သူ့ကိုယ်သူ ‘နက်ဖြန်’လတ်
အတိတ်က။

နောက်ကျလို့လည်း ထ
မျက်နှာတောင် မသစ်ခ
သမိုင်းမှာ တစ်နိန့်ရာစာအတွက်
လျှာရည်တသောသောနုနံ့။

ပန်းကျောင်းပိတ်ချိန်

မုန်တိုင်းမိုးသက်ဟုန်လာရေ
နယုန်မိုးစက် စီလတ်တေ။

အရှိလီစို ချီလာရေ
ဝါးရုံတောမှာ ပြိုမှုတ်တေ။

ပန်းပွင့်သွေ့တရွှီ ထွက်လာရေ
ထွက်တေနီရာ ဇာကမသိ
မြက်ခင်းပြင်မှာ ကကွက်ဆင်ကေတအိအိ။

အိုအမင် ---
အကျွန်ထင်ရေ အမှန်တွေးမိ
ဒေပန်းပွင့်သွေ့ရို့စွာ
မြီအောက်ကျောင်းမှာ တက်လာမသိ။

ထိုသူရို့၏ ကျောင်းဝိဟာ
တန်းခါးပိတ်လို့ စာသင်ပါ
သင်ခန်းစာမပြီးဆုံး
ကစပ်ချင်ရေ တရုန်းရုန်း
အားလုံးထကပ် ဂျောင်မှာရပ်
သူရို့ဆရာ ကျောင်းမလွှတ်။

မိုးမပြတ်တမ်း ရွာလို့လာ
သူရို့ကျောင်းပိတ်ဗျာ
တောထဲမှာ သစ်ကိုင်းခက်
အချင်းချင်း ချက်လီယက်
သစ်ရွက်တဖြတ်ဖြတ် လှုပ်ခတ်ချိန်
လီရူးလိုက်လို့နိန်။

မိုးကြိုးဝရဇိန် လက်ခုတ်ခတ်
ပန်းဖုသွေ့တံပြီးထွက်လတ်
အဝတ်ရောင်စုံပတ်လို့ပါ
ပန်းနုရောင်နုနဲ့ ဖြူအဝါ။

ကြည့်လိုက်ချက်
လက်ခုဟပ်တစ်လူလူနုနု
နောက်ပြန် နောက်ပြန်
ခြင်သံလတ်ထော။

ဇာတ်သိမ်းခါမှ
ကမ္ဘည်းထိုးချင်ကေ
'ပြီးပါပြီ'
အရာဇာမျှော်လင့်နိန်သိမ့်လေ
ယော် --- ။

နောင်အေး

ကြယ်ရီ၊စွာပန်းဖာတိ
အာကာပြည်မှာ တည်လို့ဟိ
မသိပါလားအိုအမင်
မမြင်ဖူးလားယင်
အိမ်ပြန်ချင်တဖြတ်ဖြတ်
ဘဇောင်ပျာယာခတ်။

မတ်တပ်ရပ်လို့ လက်မြောက်ကြို
သူရီအမိကို
လိုက်ဖို့ဆိုရာ ငိုလို့တောင်း
အကျွန်ထင်မိကြောင်း။
ငါ့မာအမိ အမင်ဟိရေပိုင်
သူရီမှာအမိ အမင်ဟိနိုင်ရေ ဟိကတ်တေ။

ကလောင်နီ၊မြောက်ဦး။

(တရိုး၏ *The Creseant Moon* မှ *The Flower School*
ကို ဆီလျော်ရေးပိုင်ပြန်ဆိုပါရေ။)

ကိုယ်တိုင်ရိုး အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ချစ်လိုက်တေ ဒေမြို့ပြင်
မြင်သူအံ့လားစီချင်။

စိုက်ပြလိုက်မေ ကေုန်
သီးပင်စားပင် အစုံ။

အရိပ်ရပင် ပန်းပင်
ကြည့်နိန်ပလင်။

တစ်နှစ်စီလာ
ပိုးသတ်ဆီးကို အမယ်ရှာ
ခါတ်မြီညဉ်ဇာကိုအကြောင်းပြ
ရိလောင်းဖို့ကိစ္စကိုပူပင်
ဈိုးကွက်အမြင်နန့် စိုင်းစားသုံးသပ်ယင်း
ရောဂါအရွားပြတ်ကပ်လို့
စစန့်သီဖို့ကျခါမှ
အု(ဖိ) ---
တစ်ခုပင်လေ့ မစိုက်နိုင်။

ဝီးနိန်ရ

ကျောက်သားကျောက်တုံး ကဗျာမြို့

လိုတိုင်းရဆီး၊ လက်ညှိုးတစ်ချောင်း
ထိုးချင်စွာထိုး
ချောင်းလဲတောင်ဖြစ်
တောင်လဲချောင်းဖြစ်
နက်ချိုင့်ပိဝင်လားရေ ခုနှစ်တိ
ကန့်လန့်ကာနောက်မှာ။

ပြန်ပြားကျောက်စိမ်း မျက်နှာပြင်ထက်
ခုံးမို့တောင်တစ်လုံး
ဝုန်းကနဲ ထွက်ပြုလာ
မင်းတိကွလက်ညှိုးရီမှာ။

ဆိုက်ဘေးရီးယား

ရိခဲ သွီးခဲ ဝိညာဉ်ခဲရေ
ဥက္ကာကြိ တာရာကြိ ကြယ်ကြိရေ အရပ်
ယင်းဇာတိက
မိုင်သုံးထောင်ဖြတ်ပျံပြီးကေ
ဒေမြို့မှာ ဆောင်းလာခိုကတ်တေ။

ရိပြာကောက်နံ့ ပန်းမန်သစ်သီး
ပေါကြယ် ချိုမြိန် သင်းမြဲ
ကစ္ဆပနဒီနန့် ဘဲငါးရာတောင်
တောတန်း လယ်ပြင် ကွင်းပြင်မှာ
ရခိုင်နှင်းသွေ့တိ ဝီလာကေ
သူရို့ လာကတ်ဗျာယ်လေ။

ရာသီကြမ်း ကောင်းကင်ကြမ်း မြေကြမ်းချိန်
ဇာတိကို တစ်ချက်သွေ့စွန့်ပြီးကေ
ရခိုင်ရိပြင်မှာနီ ကောက်စရိသွေ့တိပိုင်
လှိုင်းစီးရင်ခုန် ပျော်ရွှင် ငြိမ်းချမ်းနီကတ်ယင့်။

ကျစ်ပြီးကေ သန်စွာလှစွာကို
သဘောကျလို့
မျိုးနွယ်ဆက်ပွားရအောင်
လှောင်ခြံဖွဲ့ထဲ မွီးကြည့်စွာ
ရီစိသွေ့ရာသောက်တေ
အစာငြင်းပနာ အသီခံလားရေလို့
ဥရာဇ်မြေမိတ်ဆွေ ပြောဖူးရေ။
စစ်တွေဆောင်း ညဇာသားမှာ
ဆိုက်ဘေးရီးယားတစုံ ငါ့အိမ်ယူလာရေ
မိတ်ဆွေတိ ထမင်းချက်စားဖို့လတ်။

အဝေ သူငယ်ချင်းရို့
ငါရို့မြို့ စိမ်းမြဲလှပမှုကို
လာဗျာယ်ဂုဏ်ပြုရေ ဥရောပမိတ်ဆွေတိပါ
နာဂိန္ဒမော်ကွန်းကို မသိကေလေ့
ဇာတိကိုချစ် အမိမြေကို ချစ်တေ
အဆင့်မြင့်ငှက်တိပါဝေ။

၁၆ ရာစု အဖိုးရို့ဖော်စပ်
ပိုစ်ပိုစ် မော်ဒန်ဘဏ္ဍာတော်တိုက်
အမျှတ ဖျော်ရည်ချိုဖွင့်ပနာ
ဂန္ထဝင်အရိုးပျော့ရောဂါသည်ရို့ကို
ဆီးဝါးမကုခင် သောက်ခိုင်း
ပြီးကေ ---
မြောက်ဦးမြို့ပြင်ဖက်
လီကောင်းလီသန့်ခံထွက်ကတ်မေ
လာယ် ---
လာယ် ---။

ခိုင်လူ့ရိုးမ၊

(ကိုးသောင်းပုထိုးတော်သို့
ပဉ္စမအကြိမ်ဦးညွတ်မှု)

ခြပ်မီးဆွဲနန်း လူ

အောင့်သက်တနားသေ
 ရန်တည်တိုက်ခိုက်
 ဆွဲခြစ်ငင်ခြပ်
 ငြုပ်နန်းအဆံ
 ရဲ့ --- သံမြည်ကျီး
 လျှပ်စီးရောင်ပြ
 ဆန္ဒမီးပြင်း
 လင်းတောက်လျှံရဲ
 အသက်လည်းရှူ
 လူ ---
 သူ၏ဆန္ဒပြည့်စရာ --- ။

မြတ်သာထွန်း

မြစ်ကမ်းပန်လင်တောက် ပင်လယ်ဘက်သို့
 သူရိုပျံလီကတ်ယင့်
 ငှက်အုပ်ရှာတို့ကေ
 အမိမြေဆိုက်ဘေးရီးယားကို အတူတူပ
 မတို့ကေလေ့
 နှစ်ကောင်ထဲ ပျံလီကတ်ဖို့ယေ။

မောင်ခိုင်အောင်

အတ္တနောင်ကြိုး

ဒေရင်ဖတ်ကျဉ်းကျဉ်းသေ့မှာမှ
 မင်းက ---
 ကောင်းကောင်းပျော်ရေပိုင်ဂါဝေ။

ငါ့ခန္ဓာစွာ
 ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးတောင်မက
 ရာသီဥတုသုံးမျိုးအောက်က ပင်လယ်ကြီးထဲကို
 ငါးရှာဖို့ထွက်ပီးနိန်ရရေ
 လောင်းသေ့တစ်စင်းပိုင်ရာ --- ။

အချိန်တန်လို့လေ့
 စားသောက်အိပ်စက်ဖို့ကိုမသိ
 ကမ်းပါးတိမှာ ငါနိန်ရေ
 ကမ်းခြီကိုရာ ငါသိရေ
 အထီးကျန်၊ အိုဟောင်းခြင်းတိနန့် --- ။

သစ်ပုတ်သား
 လောင်းအဟောင်း(အဆိုး) တစ်စင်းပါရာဝေ
 ဂြိုဟ်သျှတီ
 ဗလိသျှတီ
 ငှက်သျှတီ --- နားဖို့လောက်ရာရဗျာယ်
 ဝမ်းခေါင်းတစ်ဖွဲသျှတီလှေ
 အမြောင်းလိုက် အမြောင်းလိုက်
 အသားတီပဲ့ပနာကျ
 အဝေ ---
 ကြည့်ဖို့တောင်ကား မကောင်းဗျာယ် --- ။

ပလုပ်၊ ဂြိုဟ်၊ ဗလိ၊ ငှက်
 ဒေကောင်သျှတီ
 ကောင်းကောင်းပင်
 ငါ့ရင်ဖတ်သျှတီမှာ ပျော်ကတ်တေဂါ --- ။

ထိုးအယင်ခါက
 ငါးရှာဖို့ဇီလာခေါ်လားခရေလူလေ့
 တစ်ခါပင်ပေါ်မလာလီဗျာယ်ကာ --- ။

အဝေ ---
 ကြီးကြီးတစ်ပင်နုနုလှေသော့
 ပင်လယ်ကမ်းခြံမှာ
 နောင်းနောင်းချိုင့်ထားခလီသိမ့်ယင့် --- ။

ဝင်းကိုနိုင်

မြောက်ဦးမြို့ကို လာလည်ပါ

ရခိုင်အဖွဲ့၊ မြောက်ဦးမြို့မာ
 ကျောက်စာပိစာ၊ ဇာတိဘုရား
 ကျောက်သားလက်ရာ၊ နုပညာရို့၊
 ထိုမှာထွင်းဖြို၊ ဒေမှာပြိုပျက်
 ခိုးဝှက်ယူငင်၊ အမြင်မကောင်း
 တထောင်းမွကြို၊ မြို့မှာဝပ်စင်း
 ကြင်းဆန်းကြင်းလို့ ဟိနီယင့်။

တံတိုင်းပျက်ပြို၊ နန်းရာအိုနုနု
 ကျုံးကိုမြေဖို့၊ လူရို့အိမ်ဆောက်
 ကျုံးရာပျောက်လှ ဟိနီယင့်။
 ဒေခိုချိန်ခါ၊ မြို့နန်းရာကို
 ဖွီရှာသုံးသပ်၊ တူးကပ်ဖော်ကတ်
 လေ့လာကတ်နုနု၊ လားကတ်လာကတ်
 ကြည့်ရှုကတ်နုနု၊ ရှုပ်ချခတ်လို့ ဟိနီယင့်။
 ထိုထိုရာရာ၊ အဖြာဖြာကို
 မကြာတစ်ခေါက်၊ အလည်ရောက်လို့
 မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ လက်တွဲမြင်အောင်
 အယင်လာလို့လည်ပါလတ်။
 သို့သော် အတိတ်ကိုလွမ်း၊ ငိုယိုတမ်းလို့
 လွမ်းခြင်းဆိုဖို့မဟုတ်ပါ။

ရာဇဝင်ဟောင်း၊ သမိုင်းကြောင်းကို
 မညောင်းမပန်း၊ ဖြီးဖြန်းယမ်းတုတ်
 ဟိတ်ဟန်လုပ်လို့၊ လီပန်းကတ်ဖို့မဟုတ်ပါ။
 လေ့လာဖို့ဟု၊ ကြောင်းပြုထုတ်ဖော်
 အပျော်သဘော၊ တသောသောပင်
 ရယ်မောပျော်လိုက်၊ ဓါတ်ပုံရိုက်ခံ
 အိမ်ပြန်ကြဦးမဟုတ်ပါ။
 နိုင်ရာပိုင်ရာ၊ စေတနာနုနု
 ပြည်ရွာအတွက်၊ လက်တွဲတစ်ခု
 အကျိုးပြုဖို့၊ အဓိဋ္ဌာန်လို့ လာလည်ပါ။

မိုးကြိုင်

မိုး

မြက်ရွက်အသီးရို့ မျက်နှာ
သံရည်ပူနုနုနှိပ်စက်ဖို့
ဝတ်ရုံနက်အသံ တဖြန်းဖြန်းနုနု
မင်း ပျံသန်းလာလတ်စွာလာ။

ဒေသ မြင်းရိုင်းကို ဇက်ပွင့်
လှံသွားမီးပွင့် တလက်လက်နုနု
နို့ငှက်သျှေရို့ သံချိုမြစ်ကို
သွီးကန္တာရ
မင်း ဖြစ်စီခရေကာ။

ဇာအတွက်နုနုမင်း
သားမဲ့အီးစက် ရင်ခွင်ထက်မှာ
နို့ရည်စက်တိ ပြန့်ကြင်း
သချိုင်းမြေလုပ်
လောကစည်းပြင်ကို ထုတ်ပစ်လိုက်ရစွာ။

အချိန်အခါလည်း မသင့်
နိန်ရာလည်းမတင့်ရေ မိုး
အရှိန်အဝါဝင့်
မလိမ်မာကျင့်ရေ မိုး
မင်းလေ
ကျိန်စာသင့်ရေ မိုး
ကျန်စာသင့်ရေ မိုး။

နောင်အေး၊ အနောက်၊

ဘဏ္ဍာ

ကြားလာ ---
ထွေတောင်တိထက်က
အညောက်ပေါက်ဇာတီ
ပြောပြနိန်ရေစကား။

ကြားလာ ---
လက်ဆည်ကန်ရီပြင်
ညင်သာလီညှင်းဖိတိုး
ရိုးအီမလားရေ
သီခြင်းစာသားတိ။

မြင်လာ ---
အတိတ်က
အိပ်မက်ဖြစ်လီရဖို့လား
ထွေကျောက်ထက်စာတိ
တည်ဟိလီသမျှကာ။

မြင်လာ ---
အတိတ်ကို 'ခစ်'ဖြုတ်
ရင်ဖွင့်အထုပ်ဖြိုပြရေ
နန်းတော်ခြံရာကို။

အရိုင်း၊ မြို့ဟောင်း၊

သုံးသပ်ခြင်း

ထိုမှာလေ့ ဆရာ
ကြောက်ရစွာ။

ဒေမှာလေ့ ဆရာ
ကြောက်ရစွာ။

ဆရာဆရာ
ကြောက်ရစွာချည်း
ဆရာမပြ
ငပိဖုတ်က --- နည်းမကျလေ့။

ဆရာအကြိုက်
မျက်ဖြူဆိုက်အောင် --- ။

ဆရာများသီ
သားမသီ(သေ)အောင်
အလီလီဆန်းစစ်ဖို့လို့ဗျာယ်
သူငယ်ချင်း --- ။

သိန်းနောင်

လခြမ်းမြီ

နဒီကစ္ဆပ အဉ္ဇန
ရိုးမရင်ခွင် လှမျိုးဆင်
သဇင်ကြိုင်လွမ်း ရှိရောင်သန်း
ကမ်းပြာသောင်၌ လခြမ်းမြီ။

မျိုးရိုးစိုင်းလာ အဇူဇာ
ခိုင်မာကြာညောင်း သမိုင်းကြောင်း
လက်ပြောင်းယူလတ် ရှိရှိမြတ်
လေးရပ်ဝတီ လခြမ်းမြီ။

အမျိုးသီလ နှစ်ဌာန
ပြည့်ဝမဏ္ဍိုင် စောင့်စွမ်းနိုင်
ရက္ခိုင်နာမ ဘွဲ့မည်လှ
တွင်ခပါလီ လခြမ်းမြီ။

ဘားဘူခိုင်းကျီ ရိုသက်သီ
ဆန်ရီသားငါး ပြည်သွီးသား
သစ်ဝါးသယံ မိုးထိရုံ
ပြည့်ဝှန်ပေါလီ လခြမ်းမြီ။

အဲအန်မော်ကွန်း သိုက်နိဒါန်း
ကျမ်းဓမ္မသတ် နဝရတ်
စပ်ဆိုစာပြု ဘွဲ့ရတု
နုရွပွင့်ဝီ လခြမ်းမြီ။
အရွှေသာခြင်း မှီးကြိုင်သင်း
စောင်းညှင်းပတ်သာ စည်ငါးဖြာ
သာယာငြိမ်ညောင်း သံချိုနောင်း
ညွတ်ပျောင်းလွင်သီ လခြမ်းမြီ။

သန္တာကမ်းမြီ ရိုးတောင်မြီ
ရောင်နီဆွတ်ဖြန်း စိမ်းစိုလန်း
ပန်းမျိုးစုံစီ ပွင့်လှစီ
မှီးပျံ့လှိုင်စီ ကြိုင်လှစီ
စိုင်းလာထွန်းစီ လခြမ်းမြီ။

မောင်နန်းလှ၊ မြောက်ဦး၊

ရွာကျောင်း

အသီးတရား၊ အညှာတစ်ခုတေးခြင်း
ရင်တွင်းမှာဟိ
ခံစားသိယင့် --- ။

ငါ့အရိပ်မှာဆို
ငါ့ကိုချောသိပ်
ငါမအိပ်ခင်
ပြင်ပလောက
ရောက်လားခကတ်တေ။

ရွာတောင်ပိုင်းက
'မဲမကြီး'သား
နိုင်ငံခြားမှာ ဒေါ်လာရှာနီရေလတ်။

ငါ့နီရာဘေး
'ကျွဲသဲမုန့်'ရောင်းရေ
'အဘောင်သျှေ'သမီး
ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်လို့
မြို့ကလူတိ
အပူမဟိအောင်
စွမ်းဆောင်နိုင်ရေလတ်။

'အဟောတော်သား'
'မောင်ထိပ်ပြား'လဲ
တောထဲတောင်ထဲ
ရဲရဲတောက်စိတ်မိတ်
လူမွန်မြတ်က
'သူရဲ'ဘွဲ့တောင် ရရေလတ်။

ငါ့အနားက
ကမ်းပိုင်းဖျားမှာ
ငါးပုစွန်မိုး
ကြီးပွားနိန်ရေသူ
'မောင်စိန်ဖြူ'လတ်။

ငါ ---
အညှာတစ်ခု
ပြုပြင်ဖို့လူမဟိ
'တိုင်'တိယိုင်ဗျာ
'အကာ'နတ္ထိ

'ကြမ်း'တိပေါက်ပြု
မမြဲသဘော
စောကြောမိရေခါ
အသီးတစ်ရာ
ဆက်ဗျာဆက်ဗျာ
သီးလားနိုင်ဖို့လားလို့
ဘုရားတမိ၊ ရင်လီးခမိရေထော။

မင်းသန္တာ၊ ရခိုင်ပြည်၊

မြောက်ဦး

ရိုးမချက်ကြို့၊ သန္တာမြိဖွား
နဒီကစ္ဆပ၊ အဥ္ဇနလွင်ပြင်
ရင်ခွင်မှာကြီး၊ ချစ်သားထွီး။

သမိုင်းတစ်ခေတ်၊ မော်ကွန်းသစ်ကို
ဖွင့်လှစ်ကမ္မည်း၊ ထိုးလီဗျာယ။

မျိုးဂုဏ်ဖြိုးမောက်၊ ထီးနန်းဆောက်လို့
ထွန်းတောက်ကမ္ဘာ၊ ကျော်လီဗျာယ။

ရက္ခါဒ်အောင်လံ၊ ဇာတိမာန်ကို
တိမ်ယံမိုးထိ လွှင့်လီဗျာယ။

ရိုးမသားကောင်း၊ ဘဝပြောင်းလဲ
ရိုဟောင်းမွှိနှစ်၊ ရတနာစစ်ရို့
ဆန်းသစ်ကြီးကျယ်
ခမ်းနားထည်တုံး၊ ဝင့်ကြားတုံး။

အို --- ချစ်သားထွီး ---
နင်ကားမသီ၊ ဒေရီမြို့မှာ
တည်အံ့ကမ္ဘာတိုင်လိမ့်တည်း။

တက်ထွန်းနီ၊ မြောက်ဦး၊

ဆံတော်ရှင်ဘုရားဖူး

သဇင်ပန်းခိုင်၊
တမြိုင်မြိုင်ကေ၊ နံ့ကြိုင်ထုံမွီး --- ။

လနတ်တော်ကေ၊
သဇင်သင်းကေ၊ နှင်းအီးအီးနန့် --- ။

စိုးမဲကျီလေ၊
တောင်ခြံရွာစပ်၊ တအောင့်ရပ်ပျာယ်
တောင်ကြောကိုကျော်
ဆံတော်ရှင်လေ၊ သျှင်ကျော်ဘုရား
ဖူးဇောင်လားမေ၊ သာစွလေ။
သာယာအီးလေ၊ သာစွလေ။

မောင်ကောက်စံ

ဇာတ်ပျက်ခန်း

(၁)
တည်ကျင်နန့်ခုံးကြက်- ရောစပ်ယုက်ကေ
ဇာတ်ပျက်ဗန္ဓတ်ဖြစ်ဖို့ယေ။

(၂)
ဗန္ဓတ်ဆိုကေ-နောက်ကာလမှာ
တည်ကျင်မဟုတ်-ခုံးမဟုတ်ပဲ
မျိုးငုတ်ပိဇ -ရှာမရနန့်
ဘဝပီပြင်ဖို့သိလား။

(၃)
'တည်ကျင်မ'ဖြစ်က
တည်ကျင်သမီးသား-မိုးပြလားလေ
တည်ကျင်မျိုးရိုး တည်လိမ့်မေ။

(၄)
'ခုံးမ'ဖြစ်က
ခုံးစစ်သွီးမြတ် -မိုးပြကတ်လေ
ခုံးဇာတ်မျိုးရိုး ရှည်လိမ့်မေ။

(၅)
အို --- ညီမချစ်
မိစစ်ဖစစ် -မျိုးရိုးစစ်လျက်
ခွဲပစ်ခြားနား-ကိုယ့်သွီးသားကို
မျိုးခြားနန့်စပ်-သွီးနှောကတ်ကေ
ဗန္ဓတ်မိလို့ခေါ်ဖို့ကား။

သာတင်မြ မင်းပြား

စစ်တွေလီပျံကွင်း

သူ့ကိုလိုက်ပို့ခရေ
တာယာစလီမ့်ဗျာယ်လေ
နို့ခင်းကြောင်တောင် ကောင်းကင်ပြုတ်ကျပါယဉ်
ဖာလောက်ကြာဖို့လေးယေ
ပင်လယ်ရိုးမ စက္ကူဖြစ်လားဖို့ပ။

အို --- အမင်
ဒေသားသေ့ လွမ်းဖို့သက်သက်လူဖြစ်လာရရေ
သွီးထဲကတောအုပ်လေး ကျကွဲခဗျာယ်
ညှိတိကသောက်လို့မယစ်နိုင်
အန်ဖတ်တိရာ အိမ်မက်ဖြစ်လီယဉ်။
နောက်ဆုံးကြီးမျှင်သေ့
ပန်းကုံးဖြစ်နိုင်ဖို့သိလား။

ကြင်နာနှုတ်ဆက်
ပြီးကေ ပါးကိုဖောက်ခနဲသတ်ပစ်ကတ်
ပွဲလယ်ကောင်မှာ မျက်ရည်ကျရဲပါရေ
ဒေချင့်ဇာတ်ဝင်ခန်း မဟုတ်ဝေ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ခါ
လိုကားရင်းမှာ
ဒေကောင် ပြောနိန်ကျစကား ‘ရပါရေ’
လားပါလီ ပျံပါလီ။

မောင်ခိုင်အောင်

သံဝေဂ

လူဆိုစွာ ---
သီးမျိုးလို့
အကြိမ်ကြိမ် ‘ငါ’ပြောခ။

လူသီခါ ---
သင်္ခါရ
‘ငါ’တရားကျ။

ယေကေလေ့ ---
‘ငါ’()သီခါ
ဖြီဆည်မရ
ဖြီပြာလူကျ။

သဇင်မြေ-ခိုင်ထွန်း

လူမဟ

‘လ’က ခိုးယူထားရေအလှနန့်
ကမ္ဘာကို ဖျားယောင်း
ပင်လယ်ရို့ ကခုန်လို့ကောင်းတုန်း
မုန်တိုင်းက ယူနီဖောင်းအပြည့်နန့်
ဇကုန်ခြစ်ယူလားခဗျာယ်။

ယင်းပိုင်နန့်
ရာသီမြစ်လေ့ အထပ်ထပ်တိုက်စား
ရွှီရည်စိမ် အစိုင်းစား
နာရီပျက်တစ်လုံးထဲ ဝင်အိပ်
အလယ်လတ်တန်းစား အသိတရားက
ရက်ပြတ်ရက်ပြတ်ရှက် --- ရှက်ပြရရေ။

တစ်ခါက အံ့ပစ်ချင်ရေ မသတိစွာနန့်
သကြားကွပ် မုသားကိုမျှီချ
ယုတ်ညံ့စွာက ပရိုမီနာပါးပါးနှိမ်း
ငါ့ဂုတ်ထက် ဝှစ်းလို့။

ဇေဝဇေဝဖြစ်စွာနန့်
နီစိုင်သုံးစကားကို ကျုံ့ပစ်
တို့လူတိုင်းကို ပြီးပြဖြစ်တေခါ
လောင်ပေါ်စာရွက်ဟောင်းတစ်ချို့
ဝန်ဆောင်မှုအထုပ်အပိုးရို့
ခွီးခြီးအပျက်မှာ ပုံလို့။

ရိုးမ

(၁)
 တောင်မဟီရိုးမ
 ရောင်နီနိုးဆွ နိုးထသောခါ။

မိုးသောက်ထပန်း
 နီခြည်လန်းလို့ လန်းဆန်းဝီဆာ။

အမျိုးသီလ
 ရက္ခိတတရား၊ နှလုံးမြီပြင်။

ရီမြီကောင်းရေ ရိုးမ
 အစိုင်အလာကောင်းရေ ရိုးမ
 အောက်ခြီခိုင်ရေ ရိုးမ
 မဟာရိုးမ မေတ္တာသျှင်။

(၂)
 အမှောင်ကိုထိုးဖောက်
 ရောင်ခြည်ဖြိုးမောက် တမိုးသောက်တေခါ။

မျက်နှာသစ်မြက်
 နှင်းစက်သောက်စို့ စိမ်းလို့စိုလွင်။

ရီကြိုင်စိမ့်စမ်း
 ပြည်ရခိုင်စိမ်းလန်း ငြိမ်းချမ်းရင်ခွင်။

အပြုံးများရိုးသား ရိုးမ
 နှလုံးသားနိုးကြား ရိုးမ
 မညှိုးနိုင်ရေ ရိုးမ
 မဟာရိုးမ မေတ္တာသျှင်။

(၃)
 နီဝန်းနီဝက်
 ခေါင်းထိပ်တက်လို့ စိတ်ပျက်ပူပင်။

မြီသားကွဲအက်
 ဂဟေဆက်ဖို့ မိုးစက်ပျင်ဆင်။

လောကညှင်းဆဲ
 သောကဆင်းရဲ အခက်အခဲမငြိငြင်။

သဘာဝမြင့်မြတ် ရိုးမ
 ထာဝရခွင့်လွတ် ရိုးမ
 ဇာနီရင်ခွင် ရိုးမ
 မဟာရိုးမ စေတနာသျှင်။

ပွဲမပြီးခင်မှာ
 ငါ့ကိုယ်ငါ
 ရက်ပြတ်ရက်ပြတ် လေးစားပြရ
 ရက်ပြတ်ရက်ပြတ် ပြုံးပြရ
 ရက်ပြတ်ရက်ပြတ် အော်ငေါက်ပစ်ရ
 ရက်ပြတ်ရက်ပြတ် နှစ်သိမ့်ရ
 ယင်းပိုင်နန်း
 ကွဲကြီးစုတ်ပြတ် သွပ်သွပ်ခါမရူးဖို့
 ရက်ပြတ်ရက်ပြတ် ခေါင်းခါပစ်နီနီရယင့်။

လူသာမောင်

အမှတ်တရ

မင်းထီးဘုရင်
နန်းသက်ကုန်ခါ
လက်ညှိုးကမပါ။

အင်္ဂုလိမာလလေ့
စက်နန်းရာညှပ်
ဖြတ်ချင်ဆီဖြတ်
ညှပ်ချင်ဆီညှပ်လီ။

နန်းတိုင်ကထုံးဖြူ
မုန့်လုံးမှာစက္ကူကပ်
လက်ညှိုးနဲ့ထွက်နိန်ရေ။

အဘာအဘာ
မင်းကြီးနန်းသမင်
ခင်နိန်လို့တော်သိမ့်ယဉ်။

နောင်ရဲခိုင်

မျိုးနန်းပိုး

(၁)
အနောက်လီမှာ
ရွှင့်ပါလာရေ
ဒေါ်လာတစ်ရွက်။

(၂)
ဒေါ်လာတစ်ရွက်
မက်လောက်တေထော
ရမက်ဇောငင် ---
'အမျိုးသီလ
နှစ်ဌာနကို
စောင့်ထိုင်ပိုင် ---
ရခိုင်တံဆိပ်
ဖြတ်ဆိပ်ကေထင်။

(၄)
တနီနီကုန်ဆုံး
နီလုံးပျောက်လှ တိမ်တောင်ဆည်းစုာ။

ရီလှိုင်းပျိုရီ၊
ကမ်းသို့လှမ်းတက် ဝမ်းပမ်းတသာ။

အိမ်ပြန်ငှက်ရီ၊
တောင်ဖန်ယှက်လို့ ဘဝတွက်အားအင်။

အမှောင်ဖောက်လို့၊ မပျောက်ရိုးမ
နီရောင်ပြယ်လို့၊ မကွယ်ရိုးမ
ကမ္ဘာတည်သရွှိ၊ တည်ဟိရိုးမ
မဟာရိုးမ သစ္စာသျှင်။

စိုင်းဒြား၊ အဋ္ဌနာ၊

(၃)
ဂန္ထဝင်စံထား
ရင်မှာခံစားပျာ
မစားရ ငတ်ပတ်စီ
မသီသရွံ
ဇာဒုက္ခတို့တို့
ဇာတိတချက်
အပျက်မခံ
ဆီးမပြယ်ပန်းမညှိုး
မျိုးမှာပိုးမထိုးစီရ
ရခိုင်သမ
ရခိုင်သမ
ရခိုင်သမဟိတ်လို့
ထယဟောပလိုက်ဖိ။

နတ်မြစ်လှိုင်းပြာ

(ဒေါ်လာစစ်မြို့ပြင်မှာ
တိုက်ပွဲဝင်နိန်ကတ်တေ
အမျိုးကောင်းသမီးရို့အတွက် ဂုဏ်ပြုပါရေ)

ဗလာစာရွက် အစုတ်တစ်ရွက်

(၁)
အကျွန်ုပ်ကိုကျ
ကျွန်းခရပါယင့် လခြမ်းမြို့
ဝန်မကျီမှုအတွက်
ဝန်ချမတောင်းပန်ပါရစီကော့
ခွင့်လဲ့
မလွတ်လီပါကော့လေ။

(၂)
လခြမ်းမြို့လေ
မြို့ကိုချစ်ကေ
တိဖြစ်တေဆိုစကား
ကြားဖူးတောင်မက နားလည်
အကျွန်လေ
ကိုယ့်အရိပ်သျှ ကိုယ်ကြည့်ပနာ
အားတင်းပနာလျှောက်ခ
ကြက်ယက်ယယက်ပနာ ဝမ်းစာရှာ
နာစွာကို ပဇီကိုက်
မမိုက်ဖို့
ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆုံးမ
လူလုံးမလှသိတောင်မှ
တိဖြစ်ရစွာနန့် မကျေနပ်
ကျေးဇူးဆပ်ချင်ပါယင့်လေ။

(၃)
အကျွန်လေ
ရိုးဂုဏ်ချေ တဖဲ့တစနန့်
မသက်မသာရွံလားယင်း
အဆင်းမဟိသိလမ်းမှာ
တခါတခါ
ငါဇာလားနိန်လေ မိန်းမိ
မျက်စိစုံမိုတ် စဉ်းစား
'သား'ကိုပြစရာ
ဇာမြီရာလေ့မဟိရေ အကောင်
ယောင်ခြောက်ဆယ်ပခုံးမှာ
အနာဖီးသျှတစ်ခုလောက်
လက်ထောက်ပြစရာ
ကျန်ပါရဇီလား-လခြမ်းမြို့လေ။

ကိုစိမ်

ဟိုက်ဝေးလမ်း

ဟိုက်ဝေးလမ်းမတိ
မြို့ပြများစွာဖြတ်သန်း
ယင်းပိုင် စူပါလမ်းထက်မှာ
လျင်မြန်စွာပြီးလွှားနိုင်ရေ
မော်တော်ဂါရီများစွာ
နိုင်ငံတကာမှာဟိရေလတ်။

ငါရို့ပါးကဟိုက်ဝေးလမ်း
ပြာနှမ်းနှမ်းအပြောကျယ်
ဒေဘင်္ဂလားပင်လယ်မလွှား။

‘လူပဒေသာ’ တင်ပနာ
ရီပြင်လားအမြန်ကား
တစ်နာရီဆယ်မိုင်အလားနှုန်းနှုန်း
တဂျုန်းဂျုန်းခုတ်မောင်းလို့။

ယော ---
ငါရို့ပါးက မိုးပျံလမ်း
ကျည်ဆန်ရထားတိလားနီနီထော
စောင့်ပါလီဖီရထားလက်မှတ်
ရတတ်ကေလေ့ မသေချာ
ရာသီဥတုသာယာကေမှ
မိုးပျံလမ်းမှာအခန့်သား
ကျည်ဆန်ရထားစီးလို့ပ။

ညီပု

ထင်ဟပ်တေဝါ မြင်ရရေဝါ

ရမ်းပေါက်လီရူး
ဆွတ်ခူးကြီးချ
ကြို့ကျရွက်ကျင်
ကန်ရီပြင်ထက်
ဦးတည်ချက်မဟိ
လီဖီတိုးရာ
မျိုး(မော)လို့ပါ
ရောက်မိရောက်ရာ
ရွက်ခြောက်ရီပြင်
ထင်ဟပ်တေဝိုင်။

လူရွာလူရိုင်း
လူ့သမိုင်းကို
နှိုင်းယှဉ်ချက်ပြ
ဝါ-အရ။

ပြင်ပသရုပ်
ပျားရည်သုတ်လို့
ပြရုပ်လုပ်ဇာတ်ခင်း
အတွင်းဖြစ်စုံ
စစ်မှန်ပုံကို
ကြေးမုံမှန်ပြင်
ထင်ဟပ်တေဝါ။
လုပ်ဇာတ်နှင့်ဖြစ်ရပ်
ပေါင်းစပ်အဝင်
မြင်ရရေပါ။

သျှင်အုန်း

ရာဇဝင်သစ်ကျမ်း

ကိုလိုနီစီကာလိပ်သောက်ပနာ
ကောင်းဘွိုင်ဒေါက်ကျာဆောင်းလို့
ခန္ဓာစောင်းလာရေလူကရာ
ခေတ်ကိုနားလည်ကတ်ဖို့ တရားလာဟော --- ။

ဝီးနီရ

ယင်မရိုင်း ကိုယ်ကျင့်တရား

ကျီးအာသီးမှည့် မျက်လုံး
အမြဲကျော်ရောင် တောင်ပံ
မီးပျိုင့်သဏ္ဍာန် ယင်မ ရိုင်း
တောတိုင်း တောင်တိုင်း
မြို့တိုင်း ရွာတိုင်း
စိတ်ထင်တိုင်း ပျံသန်း
မျက်ကန်းအရူးပမာ
မစင်ထက်မှာနား
စား
ပန်းပွင့်ထက်မှာနား
သဒ္ဓါဘုတ်မှာနား
ထိုမှာနား ဒေမှာနား
ထိုချင့်စား ဒေချင့်စား
တို့ရာစား
မြင်ရာစား
ဘောင်ကမ်းနားမဟီ
အားနာမှုချီနဲ့
ကဲ့ရဲ့မှုခံဝတ်ရုံ
ခုံမင်စွာခြံထား
မေတ္တာသုတ္တန်တရားတော်အား
သရော် နီသူပါကား။

ခိုင်လှူရိုးမ

ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ

ရခိုင်ဟူသည်၊ မျိုးသီလကို
စောင့်လှပိုင်ပိုင်၊ ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့
မှီးကြိုင်သတင်း၊ ကမ္ဘာခွင်မှာ
ဂုဏ်ရောင်လင်းခ ကျော်ဇောခယဉ်။

ဒေန်ရခိုင် မခိုင်ကျင့်ပျက်
အမျိုးဖျက်ကာ သွီးရောလာကေ
ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ။

ဒေန်ရခိုင် နိုင်ရာဖိနင်း
အချင်းချင်းပင် ကြင်နာကင်းပြတ်
ညီညွတ်မှုပီး အမြင်ဆွီးကေ
ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ။

ဒေန်ရခိုင် ကိုယ်ပိုင်စီးပွား
ဝမ်းခါးလုံမျှ ကြွယ်ဝလှကေ
မာနတံခွန် မိုးယံကိုထိ
မျိုးလည်းမသိ ဆွိမသိယာ
ဇာသူပင်သီ ငါမထီဗျာ
တစ်ထပ်စာကိုပင် တစ်သက်ထင်ကေ
ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ။

ဒေန်ရခိုင် ယိမ်းယိုင်စီးပွား
ကျင့်ဖောက်ပြားကာ ဇာတီပုထိုး
အမျိုးမျိုးကို ရိုက်ချိုးပြုလှန်
မကျန်ပါကေ ရခိုင်သားလေ
ရင်လီးရေ။

ဒေန်ရခိုင် မျိုးစိုင်သွီးအု
နုနုနယ်နယ် လူငယ်အများ
တတ်ထားပညာ ဟိကတ်ပါလည်း
လိမ္မာနဲ့စပ် ကိုယ့်သမိုင်းကို
မသိကတ်ပြန် မျိုးမာန်ကင်းပီး
မဆိုင်ရာမှာ အပြိုင်လုပ်ကေ
ယစ်ထုပ်ကြီးတိ ဒေန်ချိန်ခါ
ဖြစ်များလာကေ ရခိုင်သားလေ
ရင်လီးရေ။

ညဉ့်

နှိုးခလိုက်ပါဖိ

ဖိုးခေါင်းတောင်တန်းစွာ
အိပ်ရာထခါစ၊ အပျိုသျှင်ပိုင်
မဆင်မပျင် လှနိန်လီယဉ်။

ကစ္ဆပနဒီ၏
ဒေါသကြီးဘိ လှိုင်းလုံး
ခါးသီးစွာပြုံးနီ၊ ကမ်းမြောင်မြို့။

ဓညဒွါရာ
ရမ္မာမေယ၊ လှပမှုတိ
မြတ်နိုးမှုတိ၊ ဖြားရီမြင့်သစ်
ရာစုခေတ်များနုအပြိုင်။

ယေဓမ္မာဟေတု ပဘဝါ --- ။
ဗုဒ္ဓ၏ဒေသနာ
မဟာမုနိပုံရိပ်
သေလာဂီရိတောင်ထိပ်က
ထွန်းပရေ အလင်းရောင်
နှစ်ပေါင်းထောင်ချီခဗျာလေ။

မာရယုအစ
'သမတရာဇာ'အဆုံး
အားလုံးသောမင်းများ ထားခရေအစွဲ
စာပီဂီတ၊ အနုသုခုမ
ယဉ်ကျေးမှု ပြယုဂ်တိစ္ဆာ
မျက်မှောက်ကာလ၏၊ ပိုင်သျှင်မဟိပစ္စည်းပိုင်။

သျှစ်သောင်း ထုက္ကန်
ဆံတော်ဘုရား၊ မာန်ငါးပါး
များလှရေအစွဲ၊ ရတနာရွှီမြို့မှာ
လုံခြုံမှု ကင်းဝေးနိတုံး။
“နီမင်းကြီးဝင်လားဗျာယ်ကာလို့
လွမ်းဆွတ်တသ မျက်ရည်ကျနီကေ
ကြယ်သျှတီနန့်ပါလွဲရလိမ့်မေ'ဆိုရေ
တဂိုး၏ကဗျာ နှိုးခလိုက်ပါဖိ။

ကြူးသစ်၊မင်းပြား၊

ကျိန်းရိပ်မြို့အပိုင်းအစ

အဉ္စနယ နဒီ
လေးမြို့မြစ်မဟီစွာ
ခေတ်အဆက်ဆက် ယိမ်းကယင်းပင်
ကျိန်းတောင်တန်းကိုဦးတိုက်
ဒေမြို့ --- ဒေမြို့ကိုဖြစ်စီခရေ။

မော်ကွန်းတင်ဖြစ်ခရေ
ကျိန်းကျွန်းတိုင်းကို
ရာဇဝင်ရိုင်းစီရေကာလနောက်မှာ
'မင်းပြ --- မင်းပြား'လို့
ဒေမြို့သျှ လူလားမြောက်ပါလတ်တေ။

အဂုတော့ခါ
ရာမောင်သျှင်မဒေါသ
အဉ္စနယ နဒီ ရိပါတ်နန့်
တဖြည်းဖြည်းပါးပါလတ်တေ
မြို့အနားသတ်မျှင်ကိုတော့ခါ
ငါးစရိုင်းချောင်းကျွန်းမှာရာ
ရာကြည့်ပါဖိ --- ။

ဇော်ထွီး

ရင်ကွဲနာ

ရွှီစ ရွှီခွံ ရွှီနံ ရွှီသီး
မြို့စီးရပ်ခြား လားလီယင့်လေ လားလီယင့်။
တောင်ခြံရင်းမှာ ပြာမီးငွေ့
တလင်းသို့ခြောက်ရောက်လီယင့်လေရောက်လီယင့်။

မောင်ခိုင်အောင်

နိယမ်းကားနှင့် လမ်းခွဲလိုက်

အော် --- ဥဩပျို
တေးချိုချိုနှင့်
နို့ကိုကြိုနိန်စွာလား။

ထော ---
ထိုမာ --- ဒေမာ
အရိုးထက်အရီတင်ဗျာ
အာခြောက်ခြောက်သစ်ပင်တိ၊
စပါးမြင်ယက် ဝမ်းညှင်နိန်ရရေ
ကောက်နံ့ကောက်မ တစ်ရွှံပိုင်
ကြောရိဖွတ်ကျား စပါးရိတ်သားတစ်စုပိုင်
အူထဲက တဂြိုဂြို တရရမြည်ပနာ
အာပေါက်ကစီးဆင်းဖို့ သွင်းကုန်အဝင်မျှော်နိန်ယှောင်
လီအီး၊ ရီအီးကို တမ်းတ
ရင်တမမနှောင့် မျှော်နိန်ရစွာ။

ချွေး ဘယ်စီး၊ ညာစီးကျနိန်ရေ
တောကြီးတောင်ကြီးတိ
ထော --- မခံချို
ဟိသမျှအားနှင့် ရွှံန့်
လိမ်လိမ်တွန့်တွန့် ပျင်နိန်ကတ်စွာ။

အေနှီစွာလေ
ကြိုင်နိန်ရေ 'မေတ္တာ' စမ်းချောင်းထဲ
ရီတဝ သဲပနာ
'စေတနာ'ကို နီပူလှန်း
'သစ္စာ'ခြောက်ခြောက်ခမ်းအောင် လုပ်ပစ်သိရေ။

ဩဝါ --- ဥဩပျို
'တယတာ' မဆိုဝံ့သိလား။

မောင်ခိုင်မျိုး၊ ရမ်းဗြဲသား။

သျှင်သာရခိုင်တန်ဆောင်လော

ရောခိတ မော်ဒန်ကဗျာ
အာကာသမှာလမ်းလျှောက်။

ကျေးလက်က စျီးကိုလာ
မိတ်ပြင်မှာ ခြံရာပျောက်
ချွေးတပေါက်ပေါက်။

အာတိတ်ဒေသမှာ
အိုဇုန်းလွှာ တစ်ပေါက်နှစ်ပေါက်

ရိုးမကိုအဖွီးနှုတ်
ဝါးတုတ်ချိုးသူ ရီတစ်ခွက်နန့်
သက်ပြင်းသံဖျောက်။

ကွန်ပျူတာဗိုင်းရပ်ပိုး
ဦးနှောက်သားကိုထိုးဖောက်။

နီပူကျာကျာ
ပြင်လယ်ခေါင်မှာ ဝါးခမောက်နန့်
ကျွဲနွားကိုငေါက်။

ခါးသက်နှောင်တ

အီးစက်နီရေ နီမင်း
ချွေးထွက်နီရေ လီညှင်း
လမင်းပန်းခင်း
ညည်းခြင်းတိဖွဲ့ဆို
ဝေဒနာကိုပေါင်းတင်
သံစဉ်မဲ့ကောင်းကင်ရေ
အညွှတ်ဆိုးယောင် ယှုပ်နီယင့်။

ကာလယန္တရား
နီရက်များကိုဆွဲစိ
ဒါဏ်ပီနီရေ ပြက္ခဒိန်
အိပ်ချိန်စားချိန်မမှန်
မြားလုံစူးဝင်
အားအင်ချိနဲ့လာယင့်။

စကားမတတ် ကံတရား
အမှန်တရားကို မျက်ကွယ်ပြု
ဖင်ခုထိုင်နီဆဲ။

လူတိုင်းကြိုက်တေ သမုဒယ
အနုသယစျိုးကွက်
အရောင်းသက်နီသမျှ
ငါ့ဘဝအီးစက်
ချွေးမထွက်စွာကြာလခယာ။

ပြိုချင်သူပြို ကွဲချင်သူကွဲ
လဲချင်သူလဲ မှောက်ချင်သူမှောက်
ပျောက်ချင်သူပျောက် သီချင်သူသီ
လခြမ်းမြီက လူတစ်ယောက်။

ဗီဒီယိုလား ခါလား
ငှက်ဖျား နန့်ကြိုင်း ခါကြိုင်း
ရှိုးဝိုင်းကို ဝင်ခါဝင်
ရင်မိအတု သောက်ခါသောက်
နောက်ကုန်းမှာ သွီးတစ်စို့နန့်
နီလို့မလောက်။

နှောင်အေး၊ အနောက်၊

ထူးဝေလင်း၊ အဗ္ဗနုလီညှင်း၊

၅၀

အညွှံ့ဖောက်ခွဲ ငေါက်ကန်ထွက်လာ
မင်း --- ငါ ဒေကမ္ဘာလူသား
အမှန်နန့်အမှား အပြန်နန့်အလား
အရာရာကို အားယူကြီးစား
ကြီးစားမှ သောကကျော်လွှား။

ဒုက္ခကို သကာလူးဗျာယ်
ပန်းဖူးရောက်အောင်ကြီးစား
မဖြစ်နိုင်ရေတရား မဖြစ်သိလို့ယုံထား
လှုပ်ယှားမှု ဒဿန
သမင်လည်းရ တောကျွမ်းဝဗျာယ်
ညောင်းသမျှ မိန့်ထား။

အချိန်နာရီမှာ ဘူတာဆိုစွာမရှိ
ကြက်ကန်းဆန်အိုးတွံပိုင် ပရုံးနရုံးလှုပ်ယှား။
သောကဆိုစွာ
ဒုက္ခမှာလည်းဟိ သုခမှာလည်းထို့
အဘိဓမ္မာတရား ပဋိသန္တာရစကား
မှိုင့်စွန်လို့ ပျော်သူများ
ကမ်းထောင်းနန့်ပြိုင် အနိုင်ရရေးလောင်းများ
အမှောင်တံခါးကိုခေါက် ဝင်ပေါက်ကပြန်စ
လာလမ်းက ထွက်
ဖော့သသော့ လောကအမြင်နန့်
နောက်ဆုံးအဝင် ပန်းတိုင်က
မရဏ ၅၀။

မြတ်သာထွန်း

ငါလကျယ် ကျွဲကျောင်းသားသခြင်း

မက္ကလာယေရိုင်ရိုင်
ကြိမ်သားတုတ်ကို၊ နုနောင်းကိုင်ဗျာယ်
ကယိုင်ကပါး၊ နှင်းမြိုင်မြိုင်
တောင်ကျိုင်ကြားမှာ၊ ကျွဲကျောင်းလားရေ
ဟူး ရေ ရေ ဟူး၊ ဟူး။

အစ်ကိုမပါ၊ ညီမပါ
ကြိမ်သားဒုတ်ကို၊ နုနောင်းကိုင်ဗျာယ်
ကယိုင်ကပါး၊ နှင်းမြိုင်မြိုင်
တောင်ကျိုင်ကြားမှာ၊ ကျွဲကျောင်းလားရေ။

ထွေတောင်ဒေတောင်၊ ချောင်မြောင်တစ်လွှား
ပိုးပရိုင်းသံ၊ ညံသွားသွား
တောသံလီသံ၊ မဆူညံ
နှင်းသံဖြောက်ဖြောက်၊ ပပေါက်ဖေါက်သို့
ကြားရရေလေ၊ ကြားရရေ။

ကြောင်တောင်ပြောင်၊ နက်ပြောင်ခလောင်း
(ကြောင်တောင်ပြောင်နက်၊
ပြောင်ခလောင်း၊ ပြောင်ခလောင်း)
တောဘယ်မှာ၊ သာငြိမ့်ညောင်းဗျာယ်
ကြားရရေလေ၊ ကြားရရေ။

ကျွဲခလောက်ကော၊ သွင်-သွင်
တောင်အင်တိုင်းသို့၊ ကျွဲကျောင်းဝင်။
ကျွဲသျှင်လည်းလို့-ခံလို့
ရီကြိုင်ကြိုင်-ကမ်းအိုင်နားမှာ
မီးသွီးဖို့လော၊ မီးသွီးဖို့။

အိုင်ကမ်းတခွင်၊ ကျွဲတမြင်က
ကျောက်ပြင်ဆီးကာ၊ မီးသွီးပါကော
အိုင်မှာတချို့၊ စိမ်ကတ်တေ-စိမ်ကတ်တေ။
တချို့ကျွဲက၊ တောင်ယာတောမှာ
စပါးခိုးလို့၊ စားကတ်တေ။

ကျွဲကိုစုံလင်၊ ကြည့်မမြင်လို့
ခုံပင်လောင်ပင်၊ ရှာပါရေ-ရှာပါရေ။
တောင်ယာသူကြီး၊ မောင်းထီးထီးနှင့်
အဖီးတောက်တဲ့၊ ထွက်လို့ဆဲရေ။
ငါလည်းလချိုင်၊ မခံနိုင်လို့
မီးကိုကိုင်ဗျာယ်၊ ပြန်ဆဲရေလေ-ပြန်ဆဲရေ။

မီးကိုမြင်ကာ၊ တောင်ယာသူကြီး
ငယုတ်ကြီးက၊ ချီးသွီးထွက်ယောင်
ပြီးပါရေလေ၊ ပြီးပါရေ။
ငါလည်းမီးနှင့်၊ လိုက်ပါရေလေ။
သူကတစ်ခါ၊ တုတ်ကိုဆွဲလို့-ပြန်လိုက်လာကော
ငါလည်းမီးနှင့်ပြီးပါရေ။
အိမ်မှာရောက်ကော၊ ငါလကျယ်လေ-ငါလကျယ်။

နတ်မြစ်-စန်းအောင်

(ရမ်းပြည့်ကျွန်း၊ ဇင်ချောင်းကုန်းဓမ္မဆရာတော်ထံမှ)

ရွက်နပြန်ချိန်

ငိုနှင်းပျောက်စွာ
ကြာဗျာယ်ကာနုန်း။

နို့ရာသီ
လိပို့ကြမ်း
ရီခန်းရေရက်မှာ
သစ်ရွက်ကြို့စွာဆန်းလာ။

နောင်ရဲခိုင်

ကျမန်းပြင်မှာ

လှိုင်းလီရန်းကြွ
အမှောင်ညမှာ
အလင်းဆိုစွာ ဇာမှန်းမသိ
လမ်းမတို့၊ ကမ်းမဟိ နွမ်းရိုး။

မာနကိုမောင်းတင်
ခံယူချက်ကိုခါတ်ကင်
ဇာတ်စင်ပြို ဝင်ထိန်း
'ဆိုလူကိုတက်' အစိမ်းလိုက်မျိုးချ
အတိုအစကျုံးဗျာယ်
တစ်ဘဝလုံးရင်း
တောင့်တခြင်းနန့် စောင့်စည်းခြင်း
ကျင်ကွင်းပနာအားစမ်း
ဒေ'ကျမန်း'ပြင်မှာ
ရာစုတစ်ပိုင်း တအိအိပြိုဆင်း
တစ်ဝ'တင်း'လုံးကျင်ခရေ
မရဏနိမိတ်
ရောပုံရိပ်ဆင်ပနာ
ငွေမျှင်ငွေတန်း၊ ငွေရည်ဆမ်းလို့
မျက်ကန်းဆံဖြူ
ရက်ချိန်းယူဗျာယ်ထော။

အလင်းအမှောင်မညီမျှ
ကောက်ကြောင်းမပီသ
အနီးအဝေးပုံမကျ
ပြင်းကပ်ဘဝကို ဆီးသားတင်
တင်ယင်း --- ၊ တင်းယင်း
စယင်း --- ၊ စယင်း --- ။

လှိုင်း၊ ကတ္တပ၊

အရုဏ်ဦးမှာ တစ်ကျော့ပြန်

သဘာဝ၏စွမ်းအားရှင်၊ သခင်နီမင်းရေ
တစ်နိန့်တာ တာဝန်ကျီလို့ သတ္တလောကကြီးက
အနားယူဖို့ထွက်ခွာချိန်မှာ အားမာန်အပြည့်နန့်
လက်ကျန်ရောက်ခြည်စွမ်းရည်အားလုံးကို
ဖျစ်ညှစ်ထုတ်ပနာ ရဲရဲတောင်သတ္တိဇွဲကိုရင်း
အလင်းအားတိကိုထုတ်ပြ နှုတ်ဆက်ခရေလေ။

အမှောင်ညမှာ အနားယူအိပ်စက်
အားအင်ဖြည့်စွက်လို့ ရှိဆက်ဖို့တာဝန်
နက်ဖြန်ခါအတွက် --- ။

သတ္တလောကကို တစ်ရက်တာအလင်းပီးဖို့
နတ်သိကြားမင်းနန့် စကြာဝတေးရို့၏
ရာသေခိုင်းစေချက်မပါပဲ
မျိုးဆက်သစ်အားမာန်ကိုဖြည့်လို့ တာဝန်အသိကို
ဆောင်ဗျာယ်
အာရုဏ်ဦးမှာ တစ်ကျော့ပြန်ဝင်လာလတ်တေ။

သတ္တဝါအားလုံး အမှောင်ကင်းလို့လင်းပါမေ
အာရုဏ်ဦးသစ်ကိုမျှော်ကတ်လီ
လောကကြီးတစ်ခုလုံး ငြိမ်းချမ်းစီ။

ခိုင်ကျော်သန်း၊ စိုက်ပျိုးရေး၊

တာဝန်ကျီ

ကိုယ့်သားကိုယ့်သွီး
နီးရာဝီးပါး
မိုးဖွားကြီးပြင်း
အချင်းချင်းတိ။

စကားလီသံ
ကွဲစွာမှန်လည်း
အမှန်စိတ်ထား
တစ်သွီးသားတည်း။

လူမျိုးမပျောက်
မိန့်မပျောက်ဖို့
တစ်ယောက်ကိုယ်စီ
တာဝန်ကျီအောင်
ရောက်နီရေရပ်
စွမ်းဆောင်ကတ်မှ
ရခိုင်ပီပီ
တာဝန်ကျီ။

အောင်မြတ်၊ ယိုးတရုတ်၊

လူကြီးလွန်ရေ

အဘုသျှေကို အသူဆို၊ ဇာဖြစ်လို့ငို
မင်းကိုရက်ပြတ်၊ ဆဲဆိုကတ်၊ ပြတ်တတ်-ပြတ်တတ်

ရက်စက်တတ်တေ၊ သူရို့မာ
မဟုတ်စွာနန်း၊ ဆဲနီပျာ။
စာရွှီးခါ၊ မင်ဆီစွန်း
လက်နန်းမျက်နှာ ပေလို့နန်း။

အို --- ထို့ -- ထို့၊ တစ်လေးမသန္တီ
မှင်ဆီစွန်းလို့ မောင်ညစ်ပေ
ခေါ်ကတ်တမ်းဆိုကေ
မှင်ဆီစွန်းပေ၊ လူမျက်ခွက်
ညစ်တေပေရေ၊ ဆိုပါတစ်ချက်။

အဆက်မပြတ်၊ ပြစ်ဆိုကတ်
အသေးအမြှားတောင်မလွတ်
အပြစ်ရှာကတ်၊ အားလုံးမာ၊ ဇာလေ့မဟုတ်စွာ
စုတ်ပြလာရေ၊ ကစပ်လို့
အဝတ်သျှေ၊ တိပေါက်ဖို့။
ယေနန်းလို့ မောင်ငဖွား၊ မင်းကိုခေါ်စွာလား။

အို -- ထို့ -- ထို့၊ တစ်လေ့မသန္တီ
ပေါက်ပြန်၊ မိုးတိမ်ကြား၊ ဝင့်လို့ဝင့်လို့ကြား။
သားသားနားနား၊ ပြီးရယ်လာ၊ နှီးဦးမိုးသောက် ဟန်ချီလွှာ
ယင်းချိန်ခါ၊ ဇာခေါ်ဖို့၊ စဉ်းစားပါ အသူင်ရို့။

သူရို့ချင်စွာ ပြောပါလီ၊ ဂရုမစိုက်ဘဲနီ
တင်ပတ်စီ၊ ဆိုးစာရင်း၊ အပုသျှေမျှိုင်းနီမင်း။

ချိုခြင်းပိုင်စရာ၊ မင်းကြိုက်စွာ
လူတိုင်းအသိပါ။
ငတ်ကြီးကျရာ ဖြစ်တေလို့
ဆိုလီပတ်စီသူရို့။

အို -- ထို့ -- ထို့ -- ၊ တစ်လေ့မသန္တီ
ဘုသျှေညီညီ၊ ငါရို့ချစ်
ငါရို့ဇာအပြစ်။

ကလောင်နီ၊ မြောက်ဦး၊

(တရိုး၏ DEFAMATION ကို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုပါရေ)

အားကျခြင်း

အလမ္ဗါယ်က
အစွယ်ချိုးနှုတ် အဆိတ်ထုတ်ပနာ
ပခြုပ်ထဲ တည့်ထားကေလေ့
ပါးပျဉ်တထောင်ထောင်နန်း
ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်
မာန်ယောင်ပြနီရေ မြို့ဟောက်။

သတ်စားဖို့ ဖွီးစပ်ထားစွာဘဝမှာ
အာကာကိုယုံတက်ဖို့
အသုံးမကျရေ အတောင်နှစ်ဘက်ကို
တဘိုးဘိုးခတ်ပျာ
မာနချေ တခွဲသားနန်း
ဝင့်ကြွားတွန်ကျူးနီရေ ကြက်ဖ။

လူတိက တအံ့တဩနန်း
ငေးမောကြည့်ရှု ခံရရေ
ဖူဂျီယာမာ မီးငြိမ်းတောင်။

ယေကေလေ့-
မြောင်ထဲက ရမြို့ချေပင်ဖြစ်ဖြစ်
တောထဲက ပျောင်ချေပင်ဖြစ်ဖြစ်
တောင်ပေါက်စ နဂါးပွက်အိုင်ချေပင်ဖြစ်ဖြစ်။

စစ်တွေ စောနောင်

စိတ်ဓါတ်

ငါကားဒေမြို့
သူကားထိုရပ်
မင်းကားထိုမြို့
ငါကားဒေရွာ
မခိုင်စိတ်ဓါတ်
ကွဲပြားဂတ်ကေ
ရက္ခဒေမြို့
လေးဝတီသည်
ယိမ်းယိုင်ဆိုးရွား
ပျက်ပြိုလားဖို့။

ထွန်းစိုးခိုင်၊ ပုဏ္ဏားကျွန်း၊

ပင်လယ်နားက မြို့

လွမ်းဖို့ရာ ဖြစ်လီရေ
အသေချါ ရီမြုပ်ဖူးရေ
ဘီလူးမချောင်းသေ့ ကောလီဗျယ်
ဒေချောင်း ဒေမြစ်နန်းဒေမြို့
အယင်ပိုင် လှသိယင့်လား
တိမ်ဖျားမှာ ထိုင်လို့ကြည့်ချင်ရေ။

မြို့ကတော့ခါ
ရဲကျော်သူပြဿဒ်ဖျားထက်
စလောင်းတာဝါမြင့်စွာကို
အာကာလီ စားနိန်ယင့်
ဘယ်မျက်လုံးက ဘဲငါးရာတောင်ထိပ်မှာ
ညာမျက်လုံးက ပင်လယ်ကိုကြာပစ်နိန်ယင့်။

ယင်းပင်လယ်မှာယေ
 ဒေါ်လာပုစွန်တိ အပြတ်ပြတ်သီးနိန်ယင့်။
 ရေဒါနန့်ဟိုတယ်တိ ဒုန်းကနိန်ကတ်ယင့်
 ငါးဖောက်သယ်ရွာသူတိကို
 လင်ပျောက်မ ငိုခြင်းစီအောင်
 ဆင်ခေါင်းလီကိုလားပင့်စွာ
 ဒေပင်လယ်ပ။
 အန်ဒါဆင်း ရီသူမသေ့တိ
 တန်ခူးလမှာ ရီခူဖြစ်လားစွာ
 အေပင်လယ်မှာပ။
 ဝညဝတီရွေးအပြည့်နန့် စက်သမ္မာန်ကို
 မန္တလေးရမ်နန့်မြည်းပစ်စွာ သူပ။

သမီးဖျားရေ တန်မှာ
 ပန်လင်ပင်အောက် ရပ်ပြီးကေ
 ဒေပင်လယ်စွာ
 ပိုကျယ်လာရေလား ပိုနက်လာရေလား
 စဉ်းစားနိန်မိရေ။

မောင်ခိုင်အောင်

မောင်တောကမ်းယောင်

မြောက်ကိုဟေဝန်၊ နတ်ရေကန်
 အလံစိုက်ဆောက်၊ သမိုင်းထောက်
 အရောက်လားကေ၊ အနောက်ပြည်လေ။

ဝေလာတောင်၊ ကြိမ်တန်းတောင်
 ဝန်တောင် သလူတောင်၊ သမိုးတောင်
 မယူတောင်ဝှမ်း၊ တောင်လျှောက်တန်း
 ဖြောင့်သန်းသွယ်လျင်း၊ အင့်ဆင်းရေ။
 မယူအင့်၊ လွှာတွန့်ခို
 ဆည်ခုံကျော်လွှား၊ ပင်လယ်ခြား
 ဘင်လားပင်လယ်အော်၊ ဗဒေါကြော်
 ယက်အော်မြူးတူး၊ လှိုင်းယုံပျူ။

မယူအူဆုံ၊ မြစ်ဝခုံ
 တည်တံ့သောင်ထွန်း၊ နံ့သာကျွန်း
 တခန်းပင်လယ်၊ မီးပြတည်
 အမည်တင့်ဆန်း၊ သင်းပန်းကျွန်း
 သာခန်းတင့်ဟန်၊ အုန်းကျွန်းရံ။

ဝဲယံနွဲ့လျ၊ ညီအစ်မ
 သျှင်မညိုယဖြူ၊ ကျွန်းယင့်ယူ
 ယက်အုသောင်းသောင်း၊ သံငြိမ်ညောင်း
 တင့်ကြောင်းသာခြေ၊ သွယ်လျားရှည်
 ပင်လယ်ညာသောင်၊ မြှောင်ကမ်းယောင်
 ရင်ဘောင်သာမေ၊ နယ်မောင်တောလေ။

အသျှင်စက္ကီနွဲ့

ရခိုင်လယ်သမား

(၁)
ရိုးအီမနိန်
သီဆိုနိန်ကျ
ရိုးရာတေးတစ်ပုဒ်ကိုသီကျူး
ရောင်နီဦးနန်းအတူနိုးထ။

မိုးဆောင်း နွီ
ရာသီဝတ်ရုံ
လွှမ်းပျာလိခြံ။
လက်လုပ်လက်စား
လယ်သမား
ဘဝငှက်ဖျား
မကြောက်အားလီ
နီထွက်ကနီဝင်
ဒေလယ်ပြင်မာ
ပင်လယ်လီကိုရှိုက်ဖို
ရိုးမကိုအဖော်လုပ်
သရုပ်မပီ
ပုံရီရီ ပန်းချီကားတစ်ချပ်
ချွေးစက်များနန်း ကိုယ့်အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုယ်ရိုး

ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ဖန်တီး
သောကမီးပင်လယ်မာ
ဝမ်းတစ်ထွာတွက်
မျောလာရေ ဝီရ ရသ တစ်ဆုပ်တစ်ခဲစီ
စားပျာလိနိန်
လယ်တောက ဒုတိယအိမ်။

(၂)
မြိသားခွဲဖောက်
မြိထဲရောက်လီခါ
မြိကိုစားရေ တီတစ်ကောင်ပိုင် ငါ
မြိကိုစားလို့ တီဖြစ်ကေဖြစ်လိုက်
ကြီးဟောင်း ကြီးသစ်
တရစ်ရစ်-
တထစ်ထစ်-
လှုပ်လီနစ်လီ
ဝိုင်းကြီးပတ်လည် ဝိုင်းပတ်လည်
ဒုဝေဝေ။

လူဖြစ်အရှုံး၊ လူညွန့်ဆုံး
'ဦးကြီး'ဆိုရေ စကားတစ်လုံး
အငှားယူပနာ သုံးမိစွာပင်
အားနာမိပါလီယင့်။

ယား-
လယ်ထွက်စပါး
အားတစ်အားလေ
မျှစီအတူ
ဟိုလူဒေသူ အလူရီ။

(၃)
တလင်းလဲပွဲ၊ ပုပ်လဲဆွီးပျာလဲထော။

အရိုင်း၊ မြောက်ဦး၊

အပါးအပီး

ခြံမနှစ်ချောင်း
ပူးဗျာယ်ပေါင်း
ကြီးကောင်းကောင်းနှင့် ချိုင်ပြီးဗျာယ်။

ပွင့်နိန်မျက်လုံး
မျက်တောင်ဖုံး
မျက်လုံးစုံလည်း ပိတ်ပြီးဗျာယ်။

လားရေးလှပ
ကုတို့ခ
ငါ့ပစထဲ ထည့်ပြီးဗျာယ်။

ပြောချင်ပစ
ခဟဟ
စီရအောင်လည်း လုပ်ပြီးဗျာယ်။

သင်လားချင်ရာ
ထွက်လီပါလို့
နှင်စာ လပြာ ခွဲပြီးဗျာယ်။

ငါကားမကြား
မလားအား
မင်းရဲ့သဘော ပို့ပီးပါ။

လူသာမောင်

ချစ်ခြင်းဖွဲ့သီ

ပေါက်ပွင့်မီးလျှံကြားက
ဝါးပလွီသံစဉ်သျှတစ်ခုပိုင်ပ
ရင်ထဲမှာ အိုင်ဖွဲ့
လီအသွဲ့နှင့် နွဲ့နီခလိုက်ဝေ။

မပြည့်မစုံ ဘဝတစ်ခုအတွက်
အိပ်မက်ဆိုစွာ တစ်ခါတစ်လီမှာ
အရိပ်ရသစ်တစ်ပင်ပါ မင်းယုံ။

လက်ဆုပ်ထဲက
မာနတစ်ခုရှင်သန်ဖို့အရေး
ပူဇော်စတေးပစ်ခရရေ ဘဝသွီးမျှင်တိ
ယူဇနာဇာလောက်အထိ
ပမာဏဇာလောက်ယုံ
ရွှံ့တွက်သိနိုင်ဖို့သိလားယေ။

- ၁၁၀ -

နီပွင့်ရေအရပ်မျက်နှာ
ကြယ်လက်တေနီရာဒေသ
ပန်းသင်းရေ ကာလအပိုင်းအခြား
လားယင်း လားယင်း
ရင်းတွင်းကအနာ
ခဲခြစ်ရာတစ်ခုမဟုတ်တေအတွက်
ဖျက်လိုက်တိုင်းပွန်း
ပွန်းလီတိုင်းနာ
ဒဏ်ရာထင်ကျန်။

အတိတ်ဆိုစွာ
ပြက္ခဒိန်စာရွက်ပိုင် ဟောင်းအိုလီဖို့လား
နှလုံးသားမြက်ခင်းစိမ်းထက်
ရက်စက်မှုဒြိရာက ထင်းလို့။

ဘဝရီအိုင်
အနစ်တိုင်ကြည့်လင်စီဖို့
ရင်အထက်မှာ သဇင်တစ်ခက်နန့်
အနာကင်းအောင် သာခြင်းဆိုခလိုက်ပါ။

နောင်အေး

- ၁၁၁ -

ပန်းမြတ်သဇင် ပန်းသဇင်

ပန်းမြတ်သဇင် ပန်းသဇင်
 သဇင်ပေါ်စ၊ နှင်းဝီဝီကေ
 နတ်တော်လလေ-နတ်တော်လ
 ပြိုင်းတောင်ကျော်လမ်း၊ ခမောင်းပင်မှာ၊ သဇင်ပန်း။
 ဆွတ်ခီဆွတ်ခီ၊ မယ်နှမမှာ၊ သဇင်ပန်းကို၊ ပန်ရစီလေ-
 ပန်ရစီ။
 နှမပန်းချင်၊ ပျိုတိုင်းကြိုက်တေ-ပန်းသဇင်
 မယ်ကြင်မောင်ဝေ၊ တက်လို့ဆွတ်ကေ၊ ရခရေလေ-
 ရခရေ။
 ပန်းပွင့်သဇင်၊ မယ့်ခေါင်းထက်မှာ၊ လှလို့ပင်။
 တစ်ဝက်ကိုပန်၊ တစ်တန်နှောင်ကျိုး
 မြတ်စိန္တေလေ၊ ညောင်ရေအိုးမှာ
 အပြည့်ထိုးလေ- အပြည့်ထိုး။
 မောင်နှင့်နှမ၊ သဇင်ပန်းကို-အရင်းတည်
 မောင်မယ်နှစ်ဝ၊ အခါတန် သကြိန်လမှာ ၊ ပေါင်းရပါစီ။
 ဆံတော်ရှင်လေ၊ စေတီရင်းမှာ
 ဆုတောင်းလီလေ၊ ဆုတောင်းလီ။

ရခိုင်ဇေယျ

မိန့်ခွန်းသျှ

(၁)
 မြိုကြီးနန့်သဇင်စွာ
 ဖရိုးဖရာ ရိုးရာမဟုတ်
 မျိုးလုပ်ဗျာ စပ်ကေလဲ့
 ‘မြိုကပ်ပင်’ ဆိုပြီးကေ
 သစ်ခွသျှတစ်မျိုးရာ
 မြိုကြီးမှာ တိုးလီဖို့။

(၂)
 ပင်မြင့်နန့်သဇင်ရာ
 စဉ်လာမပျက် အဆက်ဆက်တိ
 လက်ချိတ်ပနာ နိန်လာစွာကြားက
 ခုန်ချလားခကတ်တေ
 သဇင်သျှတိ နီရာမာ
 ဇာသူလာလို့ဖြည့်ပါဖို့။

မောင်မိုးဇင်

မျောက်ခြောက်

နီရောင်ခြည်ကြောက်ပုံထောက်
 မျက်ခမ်းစပ်ရောဂါသည်မှန်းသိသာ။
 လီသလပ်ရုံမျှနန့်
 နှာစီးခြောင်းဆိုးစွာက
 ကိုယ်ခံအားကျနိန်မှန်း ပြောဖို့မလို။

အညှိပြီးကပ်နိန်ကေလေ့
 ရီမချိုးဝံ့စွာက
 ဇာကြောင့်လဲချင့်။

ခေါင်းထက်ကနိန်ပနာ
 ချက်လင်ဂျာပုံလားစွာကို
 ဘာဒလီတစ်ကောင်လတ် ကြည့်ဖို့။

လမ်းခုလပ်အလံအောက်မှာ
 ပိုလီယိုရောဂါသည်က
 မိုင်တိုင်ဆင်ဟန်နန့်
 စိန်ခေါ်နိန်စွာ
 ဝီရသလား
 ဟာသရသလား
 သိပြီးသားရာ။

ခိုင်လှ၊ ရိုးမ၊

ကိုယ်ကျိုးမပါ အများကောင်းကျိုးရာ

သစ်ပင်ကြီးတိစ္စာ
(သူ့ကို)
ခွတ်လှဲသူ့ကိုပင်လျှင်
(သူမလဲသရွှိ)
သူ့ရင်ခွင်အရိပ်ထီးနန်း
အီးစီရေ။

နံ့သာတိုင်တိစ္စာ
(သူ့ကို)
မီးတိုက်သူ့ကိုပင်လျှင်
(သူမကျွမ်းသရွှိ)
သန့်စင်ရေအနံ့အီးနန်း
ဖွီးစီရေ။

ဖယောင်းတိုင်တိစ္စာ
(သူ့ကို)
မီးထွန်းညှိသူ့ကိုပင်လျှင်၊
(သူ မပျိုဆင်းသရွှိ)
ကြည်လင်ရေအရောင်အဆင်းနန်း၊ အလင်းပီးရေ။

မြတ်သာထွန်း

ပြဇာတ်

ပညာစိသေ့၊ ဖေသာစိသေ့၊ ဂုဏ်သိက္ခာစိသေ့နန်း
ထမင်းဖြူ၊ သက်သက်လွတ်တစ်ပွဲ
ယစ်လို့လွဲခရေ ညဇာထမင်းအတွက်ပါ။

ဇာကိုယုံကြည်လို့
ယစ်ခလီလေချင့်
ပင်လယ်တိခန်းပြတ်စီ ---ဟုတ်လာ။
နာလာမြောင်းမှာ
တစွတ်စွတ်နန်းခြံရေပ ---ဟုတ်လာ။

မတတ်နိုင်ဗျာယ်
'တစ်ကိုးကိန်း' ညဉ့်တိက
နှင်းဆီပိုင်တလွှာပြီးတလွှာ ထပ်လို့။
ငှက်မပျံရေ တိမ်တောင်တိအောက်မှာ
ထမ်းထရရေ ၁၀၀ဆိုစွာက
ထမင်းသိုးလီချင်ပိုင်
မသတိကေလေ့ အန်ထုတ်လို့မရနိုင်ဗျာယ်။

ယင်းပိုင်နန်း
ချီငွေပါးရားကို ဦးညွတ်
ကနေဒီကို အားကျရလတ်။
မာသာထရီဇာကို ဦးညွတ်
မြဟယ်လင်ကို သဘောကျလတ်
'သီရိပဗ္ဗတ္တ'ကို ညီးညွတ်
စကော့စီစကီ ကြိုက်တေလတ်။
လွမ်းသူပန်းခွီမလို မှတ်တိုင်မလို
ငိုတမ်းဖို့ မျက်ရည်တိမလို
မိမိနှလုံးအိမ်ကို တရောထိုးခဗျာယ်။

၁၀၀မှာ
ထာဝရကူးနိန်ချင်ရေ မြစ်
သမီးတိရယ်သံဖြစ်တေ။

မောင်ခိုင်အောင်

ပြည်နယ်နိန့် ထမင်းစားပွဲက တဆင့်

ပြည်နယ်နိန့်မှာ ဆုံကတ်ခါကို
ပိုင်ဗျာစားမေ ကြပြီးကေရာ
နီရေအရပ်က ပွါးစွာတစ်ခုစီယူခရေ။

ကောက်ကြီးဂေါက်ရ၊ ဆန်လုံးလှကို
ရှိုက်ကကျုံးပနာ၊ ကျောက်တော်ကပင် ယူလာရေ။

အေငါးသလောက်၊ ဒေကိုရောက်အောင်
ခုခေါက်မြေပုံက ပါလာရေ။

ပဲဆီစစ်စစ်၊ သံတွဲဖြစ်ကို
အလိုက်ထည့်ဖို့ လုပ်ပြီးကေ။

ရမ်းပြကပီး၊ မကျည်းသီးနန့်
ရောပနာချက်ဖို့ မပျင်ခင်။

ကိုင်မှာထည့်ထား၊ စနဲဆားကို
မများစီကေ့၊ စကေထည့်လို့။

ရဲကျွန်းကြက်သွန်
ဖွီးလို့နဲအောင်၊ အခွံနီးဗျာ ထည့်လိုက်ဖိ။

ပေါက်တောဂဏန်း၊ အမြဲတမ်းဥနန့်
တဘန်းအပြည့်ယူခရေ။

အားလုံးကျက်ကေ စားကတ်မေဖိ
လာလေဝိုင်းထိုင် ခေါင်းချင်းဆိုင်ဗျာ
ရခိုင်စား တဝစားဖိဝေး

မင်းရို့ငါရို့ နှစ်နှစ်မြို့မြို့
စားလို့သောက်လို့ ဝရေပိုင်
ပြည်သူပြည်သား ဝဝကားကား
ခုစားရေပိုင် စားရဖို့နန့်
မင်းရို့ငါရို့ ခုကဲ့သို့ရာ
ညီလို့ညာလို့ ဟိရေပိုင်
ဝတီလေးရပ် ညီညွတ်ကတ်ဖို့
ချစ်ကတ်ဖို့ကို
တစုတရုံး၊ ဆုံကတ်တုန်းမှာ
အားလုံးမိဋ္ဌာန်ချကတ်မေ။

ဆရာကျော်

ရယ်ဒီမိတ်

ကံကိုကြောက်လို့
သံတိုင်နန့်တောင်အိမ်မဆောက်ဖြစ်ကေ
သောနုတ္တိရိုကို ခိုင်း။

သံသရာမှာ
အဖန်တရာခံဖို့ကြောက်ကေ
ဝေဿန္တရာကို အပ်။

လောင်းမျှော်ရေနေက္က
လုံ့လဇာမှာ
အဟမ်း . . . အဟမ်းနန့်
ခြောင်းဟပ်နီပြန်
ပီးလိုက်ကတ် ပစ္စုပ္ပန်ကို။

နောင်ရဲခိုင်

အရိုးကြဲကြဲနန့် အဘာလဲ

ငါ့အိပ်မက်
ဖျက်မရအိပ်မက်
ဘုံထက်မြင့်ယန်
နန်းဗိမာန်သျှောင်
မြို့ရံသင်းပင်း
အဆင်းလှပ
မိန်းမ။

ဝိုင်းခပြုစု
အနုအလှစကား
ချိုပျား ---
မုသားစကားနန့်
တအားချီးမြှောက်သံ
ကြားပြန်ရပီတိ
ဝမ်းဆီထိ
တအိအိ ---
လိုသည့်ဆန္ဒ
ပြည့်ဝ
ဥစ္စာ --- ။
ရလာ --- ။
ရာဇာဘုရင်
ငါဖြစ်ချင်
ပျော်ရွှင် --- ။

အဲ --- အဂယောင့်ပင်ဖြစ်လာ
ပျော်စရာအများကြီး။
အပျော်ကြီးပျော်နိန်ရင်း ---
လူရင်းတစ်ယောက်က
နန်းအောက်ကလူများ
ဝိုင်းထားပါယာ။

အားမဟိ အင်မဟိ
ပကတိအရိုးစုတိ။
မဟိနွမ်းပါးလို့
အစားပီးပါဆန်ပီးပါ
တစာစာနန့်
မိစ္ဆာသရဲ
ဒါးဆွဲ၊ ဒုတ်ဆွဲ
အရိုးကြဲကြဲနန့်
အဘာလဲ။
ဖရိုဖရဲ ငါလန့်နိုး --- ။
အမိုးဖာရာ
ခင်းစရာ ဖျာမဟိ
အမှန်ဟိရေဂေါင်းအုံး
သစ်သားတုံး။

ဒုံးဒုံးဒိုင်းဒိုင်း
မြောက်ပိုင်းအရပ်က
ပြီးကတ်လွှားကတ်သံ
ဆူဆူညံညံ
ဆန်ရောင်းနိန်ယာ ---
နှုတ်သီးစု
ဆံပင်ခြုံ
ငြူစုစကား
မယားအသံ
ပြန်လှန်စဉ်းစားရင်း
နိန့်ခင်းအိပ်မက်။

သျှင်အုန်း

ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ

ရက္ခမဏ္ဍိုင်၊ ပြည်ရခိုင်မာ
 အယင်ခါလေ၊ ဝါကိုစိုက်ပျိုး
 ထည်မျိုးစုံလင်၊ ရက္ခန်းစင်၌
 ရခိုင်သူလေ၊ ပျိုဖြူရက်တေ
 ပြည်တွင်းဖြစ်ရို့၊ ဝတ်လို့မကုန်
 ပြည်တွင်းလုံလီ၊ စီးမြီရပ်ခြား
 ရောင်းလို့စားကေ၊ ဝမ်းခါးလည်းလှ
 ပြည်ညောင်လေ၊ သာယာခလည်း
 ဝန်နီဇာပိုင်၊ နှိုင်းလို့ယှဉ်ကေ
 ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ။

ဝန်နီရခိုင်သား၊ ဝတ်စားအသစ်
 မဝယ်နိုင်ကေ၊ ဖွဲရာဖြစ်လို့
 သူများစွန့်ပစ်၊ အညစ်အဟောင်း
 အကောင်းအဆိုး၊ မျိုးပြားစုံညီ
 ကုလားမဆာရီ၊ ဘောင်းဖီတရုတ်မဝတ်
 မအပ်မရာ၊ အင်္ဂလိပ်မဂါဝန်
 အတွင်ခံပြင်ခံ၊ မကျန်စုတ်နှုတ်
 ပေါင်းစုလုပ်တေ၊ အဆိုးထုပ်ကိုပင်
 ကျေးဇူးတင်လို့၊ သူယင်ငါယင်
 ဝတ်လို့ဆင်ကေ၊ ဣန္ဒြေဖုံးလည်း
 ဘုန်းကံနိမ့်လို့၊ သတ္တိစွမ်းရည်
 မတည်ပျက်နွမ်း၊ ရခိုင်သူလေ
 ရခိုင်သားမှာ၊ မတောက်ထွန်းပဲ
 နှမ်းနီနီကတ်ယာ၊ မြင်ရပါကေ
 ရခိုင်သားလေ ရင်လီးရေ။

ခညဉ်း

သူမ၏ မြီကျင်းထိပ်မှာ

ရင်နှင့်ကြိုကွဲအနံ့ဆိုးကို သင်းမြေရှူရှိုက်ဖို့
 နဖူးဆံစကို ဖွဖွသေ့ချိုးနမ်းဖို့
 ငါ---နောက်ဆုံးလိုက်လာခပါရေဝေ။

ငါမြတ်နိုးရေ အိုင်ဗိပန်းနွယ်တိ
 မင်းရင်ဘတ်ပြားချပ်ချပ်ထက် တွားတက်နီနီကတ်တေ
 ပိုးလောက်တိပျော်ကတ်ဖို့
 မင်းနှုတ်ခမ်းသေ့တိ နှင်းရောင်ထလို့
 စိတ်ညစ်ချင်ရေဝေ
 မဝေဖန်ကတ်ပါကဲ့ဖိ
 နားလည်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ငါ့သမီးတိမှာ မိခင်
 မင်းမဖြစ်ခလီနုန်း
 သားအိမ်မရှိရေ မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်
 တာဝန်မဲ့စွာနန့် သစ္စာကြီးခလီယင့်။

အတွယ်အတာ

ကျင့်ဝတ်တိ မေးခွန်းတိရှိမှာ
မင်းနန်ငါ ပြီးပြန်ခကတ်တေ
အဂု--မင်းအတွက်
ငါ့ပန်းခြင်းတိ လိုအပ်ဖို့သိလား
ငါကဗျာရွတ်သံ လိုအပ်ဖို့သိလား
ငါ့ရင်ထဲ မျက်ရည်ရှိမရှိ
မင်းသိစရာ လိုအပ်ဖို့သိလား။

ရီစက်ကုန်ဗျာယ်
သံမှိုခတ်ဗျာယ်
ဇာတ်လမ်းမပြီးပါသီဝေ
နောက်ဆုံးလက်ဆောင် မြီစိုင့်တစ်ခဲ
မင်းအတွက်မြီကျင်းထဲကို မြီစိုင့်တစ်ခဲ
ဒေချင့်ရေ
မင်းနဖူးဆံစကို ဖွဖွသေ့အနမ်းတစ်ခုပ ဝေ။
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ မာယာတစ်ရပ်ပါဗျာယ်ယေ။

မောင်ခိုင်အောင်

အရက်ကိုဆို
သူ့အလိုကျ
သောက်နိန်ရကေ
ယစ်တေညတိုင်း
နိန်စိုင်းမိုင်းလို့
စိတ်ရိုင်းရိုဝင်
သူထင်ရာလား
သူ့မယားကို
တပြားဖို့ပင်
ခင်ပုံမကျ အရက်မက်တေ-ကိုဆိုပေ။

ယစ်တေနိန်ဆို
တပျိုပျိုနန့်
အိမ်ကိုမရောက်
သောက်ဖို့ဖော်ရာ
တို့လီပါကေ
ငွီပါသလောက်
အိမ်မှာဟိစွာ ပြောင်အောင်သောက်။

တစ်ယောက်တလီ
မိတ်ဆွေပေါင်းသင်း
သောက်ချင်းဖော်လဲ
သတင်းမပီး
ထားခပြီးကေ
လားကတ်တေခါ ကိုဆိုပေမှာ အယစ်ရာ။

အချိန်ကြာကေ
အိမ်မှာမယား
စိတ်ကားမချ
ကြောင့်ကြစိတ်ဝင်
ငါ့ချစ်လင်ရေ
နီဝင်ချိန်ကျ
ဂုထက်ထိပင် ဘဇောင်ပျင်လို့
ဆင်ခြင်မတတ်
မပြတ်တန်းရာ
သောက်နိန်လာဂု
စခုခခဲ
စိတ်မာတွေးလို့
အသည်းကပင်
ကြင်နာချစ်ရ
အိမ်ထောင်ဖက်ကို
ဒေါသမလို
မာန်ငြိုးမထား
ဟန့်တားဆိုမေ အကိုအရက်-ဖြတ်ပါဖိ။

အခင်ထွန်းစစ်တွေ

လမ်း ၃၀ က ရခိုင်သမညျတစ်ယောက်ပါးသို့

(၁)
ဗမာမညျတိကတောင်
အီးယောင်ခေါ်လီရအောင်
ဗမာစကားတကြွပ်ကြွပ်
နှစ်လကွဟီးလ်ဖိနပ်နန့်
စကပ်ရောင်စုံဝတ်
နီဆန်းဆလွန်းကားထက်မှာ နိတိုင်းမြင်
မြိပြင်မှာ ခြိပင်ချဖူးယက်လားမသိ
စိုးမြတ်နန္ဒာကေ တယမ်းယမ်း
ဟန်းချိန်း ဖုချိန်း ခဆန်းဆန်း
သည်းခြီးအဖမ်းခံရရေလူ ---ငါ
မီးယောင်ပူပနာ။

(၂)
ဇာနီဇာရက်ခါ
ငါရင်ဖွင့်လီရဖို့လေး
တူလို့လား တန်လို့လား
တန်းထားကခွီးကို ကျောက်ချပလိုက်တေပိုင်
ပြန်ပြောပစ်လတ်မေကြောက်လို့
ပပြားမှောက်နီရရေအချစ်မျိုး။

(၃)
ဘုရားတရား
ငါ့အသဲကြားက ရန်ကုန်မင်းသမီးသျှ
မဟာဝိဇ္ဇာတန်း ကျမ်းပြုရေဆိုဝါ
'နှစ်ပေါင်း ၂၀၀လူမှုရေ၊
လေးမြို့မြစ်ဝှမ်း'
သူ့ကျမ်းနာမေ။

(၄)
လေးမြို့မြစ်ကြောင်း
အပြောင်းအပြန် လိုက်ပါရစီ
ရီကမ်း ယပ်ခတ်
ခြင်သတ် ထီးမိုး
အမျိုးမျိုးသော သူ့ကိစ္စဝစ္စတိအတွက်
သက္ကာယဒိဋ္ဌိလွတ်
(တစ်ခုလဲပြန်လို့မရပတ်စီ)
လုပ်ပီးခွင့်ရကေ ကျီ။

(၅)
ကြည့်လို့မဝ ချစ်လို့မဝ
မြတ်နိုးလို့လေးမဝရေ၊ ရန်ကုန်က
ငါ့အသက်ပြုပချေ
ငါ့စိတ်နှလုံးကို ကိုင်ပနာလှုပ်ပလိုက်တေ
အို---ရတနာအရုပ်ချေ။

ညဉ့်

အမိသိပ်တေ ညဉ့်
ငါ အအိပ်လှကေလေ့
မင်းသိပ်ညဉ့်မှာက
ငါ လန့်နိုးရေထော။

စိုင်းဒြား(ရှုခင်းသာ)

အလုပ်

ထင်းမီးကျိခဲ
 ပြာထဲမှာရဲရဲနီ
 ပူရှိန်မဟိ၊ အပူချိန်မသိ
 အလင်းနတ္ထိ၊ တမ္ပိတ္တိကျမ်း
 စမ်းကြည့်မှလောင်၊ မီးကုန်အောင်ပြာဖုံး
 နောက်ဆုံး ---
 ချုပ်သုဉ်း ---
 နောင်စဉ်နိဂုံး။

ကောက်ရိုးမီးတောက်လောင်
 နီရောင်ပိုင်ပူပြင်း
 အလင်းတန်းပစ္စက္ခ
 တချက်တပြ ကာလ
 အောက်ခြံကိုထိုးပြ
 လောကအသွင်
 ပြုန်းကနဲမြင်လိုက်ရ။

မီးနှစ်မီးပြာဖြစ်
 အနှစ်သာရကွဲ
 အလုပ်ဆိုစွာ ဇာချင့်လဲ။

မြတ်သာထွန်း

ဇာတ်ပျက်

မကြားဝံ့မနာသာ
 ဇာလေချင့်
 ဒေအရွယ် ဒေကာလမှာမှ
 အလင်္ကာတိပျိုကျ မျက်ရည်ယိုပြ
 နောင်တကြီးရလိုရ
 လောကကိုရန်ငြိုးထား
 စပါးရိတ်သားကုလား အငှားမကျရေပိုင်
 ဖုံးဖုံးကြီးပစ်လို့။

မျှော်စင်ထိပ်မှာခါ
 လှိုကာဇာနထစ်လဲ၊
 ရှိကြည့်ဖြစ်ခပါယင့်လား
 အိုဇုန်းကိုချည်းအပြစ်ချ
 ခါးမှာခါးမတစ်လက်ညှပ်လို့။

အမင်လိပ်ကမ္ဘာ အဘာမယားရှာ
 မယားမရ ဘီလူးမနန့်ထက်ပက်ကျ
 ထိုဝါဒ ဒေဝါဒ
 အသူရွီးချယ်ခစွာလေ
 အသူဘင်းကျိကျစွာလေ --- ဖြေ
 ထိုထိုးဒေထိုး
 လက်ညှိုးကြီးတစ်တောင်လောက်နန့်
 ကိုယ့်လည်ခြောင်းသွီး ကိုယ်ဖောက်သောက်
 ကိုယ့်မီးလျှံ ကိုယ့်ပြန်လောင်တောက်
 ဒူးထောက်ခြင်း၏ ဒုတိယအမည်နာမ။

ခါးတဝင့်ဝင့်
 စင်မြင့်ထက်ကသူရဲကောင်း
 (ကြည့်လို့ကောင်းနီတုန်းသိ)
 ကုတ်ချောင်းကုတ်ချောင်း နောက်ဖေးဝင်
 မြက်ခွတ်ဖို့ရာပျင်နီလီဗျာယ်လတ် အသျှင်ရို့။

မျက်လုံးတိကိုအားမနာ
 နားတိကိုအားမနာ
 ဝိညာဉ်မြတ်ရို့ကိုအားမနာ
 စာမျက်နှာထက်မှာ သီတွင်းရှာ
 နှမြောဖို့ကိုတောင်
 နှမြောလိုက်ပါယင့် အစ်ကို။

နောင်အေး

လောင်းပြိုင်ပွဲ

ရက်ပေါင်းသျှစ်သောင်းလောက်ကို
 လက်ချိုးတစ်ခါ မရွံ့ဖူး
 အဂုမှ
 နိန့်ရက်ကိုရွံ့
 ကြယ်ကြွေကိုကောက်
 လျှောက်လှမ်းခဖူးရေလမ်း
 တမ်းတနီကတ်လာ။

စွယ်တော်ရွက်ပိုင်
 ချစ်ကတ်တေခါ
 ပိတောက်ပင်အောက်မှာ
 ဒုက္ခကိုသုခလို့ထင်
 ကိန္နရီမောင်နှံပင်
 အဘာခေါ်ရယဉ်။

သူ့ရဲ့ချင်ကေ
 ယိမ်းလိုက်လေ ယိမ်းလိုက်မောင်ရို့လတ်
 အဂု-
 ဇာဘက်ကို ယိမ်းရဖို့လဲ
 အခင်သေ့

ခြုံငုံထဲကကြက်
 ဒေါသထွက်
 မာနတက်လို့
 အိုးမည်းသုတ်ဖို့မလို
 အလိုလိုနီယင်း ခွပ်နီကတ်ဗျာယ်ကာ။

ကမ်းထောင့်နန့် ပြိုင်ရေပွဲမှာ
 တစ်ယောက်လည်းနောင်တရ
 တစ်ယောက်က မျက်ရည်ယို
 ယေဝါယေ-
 ဇာတ်သိမ်းဖို့ပွဲ။

နောင်ရဲခိုင်

ချစ်သူ

တောင်တန်းတိက
 စိမ်းမြဲလင်းလက် သွယ်လို့မြင့်လို့
 ဇာသူထင်ဖို့လဲယေ
 တနီန့်မှာ ငါ့ပထမဆုံးငိုသံတိကို
 တောင်းတိုင်းပြန်ပီးရေ
 ပြီးကေ ပြန်သိမ်းထားလီယဉ်။

တောအုပ်တိက
 နက်မှောင်မှိုင်းညှို့ တိမ်းလို့ငြိမ်းလို့
 ဇာသူထင်ဖို့လဲယေ
 တနီန့်မှာ အမိယိုင်းသားခြင်းကိုပြန်ကြားရရေ
 ဂုဆိုကေ
 အမိပြောခရေ ဆိုခရေ ဝတ္ထုတေးခြင်းတိကို
 တောင်းတိုင်းပြန်ပီးရေ
 ပြီးကေ ပြန်သိမ်းထားလီယဉ်။

အခါလွန်ပိတောက်

ပင်လယ်လှိုင်းတိက
 ဖြူလွပြာညို့ မော်လို့မြတ်လို့
 ဇာသူထင်ဖို့လဲယေ
 တန်နိမှာ အဖမှာတမ်းကို ပြန်ကြားရရေ
 ဂုဆိုကေ
 အဖရင်ထဲက မာနသံမေတ္တာသံတိကို
 တောင်းတိုင်းပြန်ပီးရေ
 ပြီးကေ ပြန်သိမ်းထားလီယင့်။
 လီညှင်းတိက တောနဲ့တောင်နဲ့ကိုယူလာဗျာယ်
 လှိုင်းတိနန့် ထေးခြင်းသံပြိုင်ဆိုကတ်တေ
 ယင်းဂီတ သင်းမြရေ လီကို
 ငါရို့ဘိုးဘီးဇူဇာ ယှူခကတ်
 ငါရို့ယှူကတ်
 ငါရို့မျိုးဆက်တိယှူကတ်တေ။

လက်မှာဆုပ်ထားရေ
 သဲဖြူလွလွသျှတိ ယိုဆင်းလားရေ
 လက်ဖဝါးကိုဖြန့်လိုက်တေခါ
 ကပ်ကျန်နိနိရေသဲပွင့်သျှတိ
 ယင်းအထဲမှာ ငါရို့ဟိနိနိယင့်။

မောင်ခိုင်အောင်

ပျားရည်ခါးတစ်စက်
 မျှော်လင့်ချက်ခါးသွားထက် ကခုန်
 ရက်စက်မှုအဝါတိ တက်ကြွအုံဖွဲ့။

စိမ်းမိုင်းတောအုပ် နွဲ့နီနွဲ့နှောင်း
 ငါ့သိက္ခာတရာတိပဲ့ကြွ
 (မင်းအတွက်) မြေဆီဖြစ်လားခဗျာယ်။

လှိုင်းအိထက်က
 စိုင်းဒရားငှက်သျှ၏ကူခြေ ၊ မျိုးနန့်
 တန်ဖိုးတိကိုခဝါချ
 ကေရီဘုရင်မ မင်းပါဗျာယ်ဝေ။

ဖတ်ဖတ်မျိုး
 ညကမိုးရွာရေ
 ငါ့ရင်ဖတ် အပိုင်းအကျိုးတိ
 ဖြိုးဖြောက်ကြွပ်ဆတ်။

ဇာမှာလေ လက်သည်းချွန်တိ
 ဇာမှာလေ ဆွဲလွဲသံလွင်တိ
 ဇာမှာလေ 'မြို့မ'တိ
 အစွတ်ရည်ဖက်
 ခြောက်ခြောက်သို့မြို့အပြင်မှာရပ်
 ခန္ဓာပြတ် ပွက်ပွက်ဆူရေ။

ပြာအလူးလူးကိုမူတ်
 ရှုတ်ကနဲ ငါခိုးနမ်းမိယင့်။

နောင်အေး

ပန်းအိုး

အရောင်းထိုင်းပန်းအိုးထဲက
နှမ်းခွံညှိုးလျှဲ ပန်းညွန့်သွေ့ရေ
သူပါဗျာယ်ယေ။
ရင်ပြင်တော်ဝင်ပေါက်က ဒေါင့်ကျိုင်သွေ့မှာ
မိုးစွတ်တေ ကြောင်သွေ့ပိုင်
ထိုင်နိန်ပါယင့်။

ခုံစုတ်သွေ့တစ်လုံး
ပန်းအိုး နံ့သာတိုင် ဆီမီးတိုင်
သူ့ဆိုင်ခန်းသွေ့ရေ
ထိုးအရင်နှစ်သုံးဆယ်က
သူ့အမိဆိုင်နုန့် ထပ်တူပါဗျာယ်
အဖွီးလား ကျိန်စာလား
မရေရာ မဖြေသာဒေါင့်သွေ့မှာ
နိတဝင်ထိုင် ရပါရေ။

ချိုမြမြခေါင်းလောင်းသံ
အဆင်လှလှ လွယ်အိတ်
အိမ်မက်ထဲမှာပင်
ဟိပါသိယင့်လားဝေ ဘုသွေ့။

မင်းရေ ရင်ပြင်တော် အိမ်လှည်းပါ
မင်းရေ ရင်ပြင်တော်ရီချမ်းအိုးပါ
မင်းရေ
မိုးထတစ်ခုမှာ မင်းရွတ်ဖို့
မွန်းတည့်တစ်ခုမှာ ငါရွတ်ဖို့
ငါ့နှလုံးအိပ်ထဲက
သင်းမြရေလင်္ကာနှစ်ပုဒ်ဖြစ်တေ။

မောင်ခိုင်အောင်

(ရခိုင်ဘုရားတိက
ပန်းသည်အဘုသွေ့တိသို့)

နာရီပျက်

အာကာလီပြင်
ဝိဟင်ထက်မှာ
မှန်တိုင်းဆန်ဗျာယ်
တောင်ပံတစ်ချက်မခတ်ဖူး၊
ငှက်ဆိုဝါ
ခြွင့်ထဲမှာမျှော်
ပျော်ဗျာယ်နိန်ယင့်။

သီတာခုနှစ်တန်
လှိုင်းရီထန်လို့
ဖြားဆန်လေ့တစ်ခါမကူးဖူး၊
ငါးဆိုဝါ
လှောင်ကန်ထဲမျှော်
ပျော်ဗျာယ်နိန်ယင့်။

ပီးကေ‘ပဒုမ္မပေါင်တို’ပိုင် ယူ
ကျွေးကေ ‘ဇူကော’ပိုင် စား
‘တေမိ’ စကား
အငှားခြွီထားဗျာယ်
ကောင်းကောင်းပင်လေ့ပျော်ရေကာ။

နောင်ရဲခိုင်

လီပူခါး

အိဒီဆင့်ဖွဲ့ကို၊ တစ်ချက်ချေချီး
ကျောက်ခဲတိကို
စပ်တမ်းနာင့်ဆီကြိတ်
ငါ့အိတ်ထဲက
ယုံကြည်မှု ဟိစုမဲ့စုတိကို
လျော်လိုက်ရ။

ဒေလူကိုမှ
ငွီရောင်စက္ကူပါးကို
သံမဏိခါးလုပ်
ပဉ္စလက်စကားလုံး ဖောဖောကြီးနာင့်
လာ- ညှို့ဖမ်း
အဟမ်း ----
ကျေးဇူးပါမိတ်ဆွေ
ငါက ---- တစ်ခါသီဖူးပြီးသားပါ။

ခိုင်လူ၊ ရိုးမ၊

ဦးရာဇ်သျှင်ကို ဇီတင်ဖူးဖို့လှာပါကတ်

(၁)
ရက္ခပူရီ၊ မြတ်ဌာနီမှာ
ဇာတီပုထိုး၊ အမျိုးမျိုးကေ
ပြည့်ဖြိုးစုံညီ၊ ဟိနီပါငြား
အများလူသျှင်၊ ဦးထိပ်တင်ကေ
မြတ်သျှင်ဦးရာဇ်၊ ဓါတ်အစစ်ကို
သဒ္ဓါယိုဖိတ်၊ အကျိုးလိုကေ
မြတ်တေစိတ်နန်း၊ တောင်ထိပ်ချာမှာ
မဟာမင်းကောင်း၊ ဖလောင်းရာဇာ
တည်ခပါကေ၊ မြင်သာလေးရပ်
လွန်ထင်ပေါ်ကာ၊ သပ္ပာယ်လတ်လို့
ရိုညွတ်ဦးတင်၊ မသီခင်ကို
အယင်လာလို့၊ ဖူးပါကတ်။

(၂)
တောင်ထိပ်ချာက၊ ကြည့်ပါဒီတိုင်း
မှိုင်းပြာဝိကေ၊ လီလည်းဖြူးဖြူး
လှိုင်းဖြူဖြူလို့၊ ကြည်နူးစရာ
ပင်လယ်ပြာလေ၊ စိမ်းပြာညှို့ရစ်
ချောင်းမြစ်သွယ်ကေ၊ ကြီးငယ်လောင်းလို့
စုံချီဆန်တက်၊ ငှက်ဟင်းသာဘဲ
စိုင်းဒရားခွါသံ၊ ညံ့မစဲကေ
ပျံဝဲကြော်ကြော်၊ ဖိုမခေါ်ကာ
နာသာယာလေ၊ နာသာယာလေ။

(၃)
တောင်ထိပ်ချာက၊ ကြည့်ပါဒီတိုင်း
မှိုင်းမှိုင်းညှို့ညှို့၊ မှိုမှိုတောတောင်
ပြင်လယ်ဂေါင်မှာ၊ မှိုရီပြာကေ
ပျော်ဘွယ်တဖြာ၊ လွမ်းရာတစ်မျိုး
စိတ်ဘဝင်မှာ၊ ရသတိုးကာ
သာယာယာလေ၊ သာယာယာလေ။

ဆင်နာ

ဒဏ်ရာသျှ လက်တစ်ဆစ်
ကျီးဟစ်ပစ်စွာက အသံကောင်းကင်မှာ။

ခန္ဓာကိုယ် အကြီးမသန်
အစွယ်စုံလံပြတ်နုန့်
ကိုယ့်ဦးစီး ကိုယ်ပြန်သတ်
ကိုယ့်တပ် ကိုယ်ပြန်နင်း
တိုက်ပွဲသွင်းမိခီစွာပင်က
ဪ... မှားလီခြင်း။

နောင်အေး

(၄)
တောင်ထိပ်ချာက၊ ကြည့်ပါခီကေ
ပမာမြို့သွင်၊ သရုပ်ထင်ရှား
များသူငါပင်၊ စိတ်ဝင်စားကေ
ကြိုးတံတားကို၊ စီးလားဖြတ်ကျော်
ရွှင်ပျော်မြူးမြူး၊ ဘုရားလည်းဖူး
လိပ်ဥတူးယောင်၊ သဘောဆောင်ကာ
ကျန်းမာခိုက်မှာ၊ ဖူးခလိုက်လေ။

ညဦး

မျိုးတင့်စီချင်

ဂဟဇာမြူးခိုက်၊ ငွေချင်းလိုက်လို့
တိုက်ဆောက်ကားစီး၊ ငွေပင်သီးဗျာယ်
ကိုကြီးဘဝ ခါးဝမ်းလှ။

လုံ့လခွဲထပ်၊ ရိုကျိုးညွတ်လို့
ဘွဲ့မြတ်ဒီဂရီ၊ တတန်းသီနုန့်
ညီသျှညီလတ် ပညာတတ်။

မိုးယုံကြိုင်သင်း၊ ကျော်သတင်းနုန့်
ယမင်းလှသွီး၊ ရှုမငြီးကေ
မေထွီးနှမ အလှပ။

နေဂုဏ်တင့်၊ ပညာဆင့်ဗျာယ်
ဝင့်ဝါအဆင်း၊ ဖက်ပြိုင်ကင်းလည်း
ဝင်းခြံမလုံ၊ သိစိတ်မှုန်လို့
မျိုးဂုဏ်လက်လွတ်၊ မခိုင်မတ်ကေ
မြတ်ကားမြတ်ယင့် မျိုးမတင့်ချင်။

အတ္တမာန ပျောက်ဆုံးခြင်း

သတ္တုငှက်ပျံ အငယ်စား
ဂျက်လေယာဉ် ပြုတင်းပေါက်က ငုံ့အကြည့်မှာ
စစ်တွေ ဖရုံကာ မာန်အောင် ရမ်းပြ
မကျေးနန့် စကု
ကျွန်းသျှတိ ပုစုခရု
ဘင်္ဂလား ရီအိုင်ခွက်သျှတစ်ခုထဲမှာ
တစုတဝေး ပေါလောမျောပေါ်လို့။

စွမ်းရည်ပညာ၊ ကျွမ်းကျင်ရာနန့်
စေတနာပန်းမိုး၊ ဆွတ်ဖြန်းနှိုးဗျာယ်
အမျိုးသီလ၊ နှစ်ဌာနကို
ပြည့်ဝမထိုင်၊ စောင့်စည်းနိုင်ဖို့
ခိုင်သဇင်ပွင့်၊ အားမာန်ဝင့်ကေ
မျိုးတင့်ရေလေ မျိုးတင့်ရေ။

မောင်နန်းလှ၊ မြောက်ဦး၊

စိတ်အာရုံနန့်ငါ
အာရုံနီဝန်း
အကာသဘူတာ စခန်းမှာ ကော့စမိုနော့
ကမ္ဘာခေါ် အစိုင်အခဲကို ကြည့်လိုက်
အာရုံ အာဖရိက အစဟိရေ တိုက်ခုနှစ်တိုက်
ငှက်သိုက်တစ်ခုတည်းထဲက
ငှက်သျှခုနှစ်ကောင် အစုတစုကို မြင်ရ။

ပိုင်အိုနီးယား အင်တာစတယ်လာ ယာဉ်နန့်ငါ
နှစ်နှစ်ဆယ်ခရီးကို ဖြတ်သန်း
အလင်းနှစ်၏အပိုင်းဂဏန်း အကွာအဝေးက
နီစကြာဝဠာ ဟိရာကို လှမ်းမျှော်
အရွယ်တော်ကြယ်ပွင့်တစ်စု ဝန်းကျင်မှာ
ကမ္ဘာပါဝင်ရေ ဂြိုဟ်မိသားစုမနား။

မဟာရန်ကုန်လေဆိပ်မှာ
သတ္တုငှက်ပျံသျှ နား
အလူမီနီယံ လှေကားအဆင်းမှာ
ငါ ငါ ငါ ဖြုတ်စိတ်ကသျှ
ငယ်.... ငယ် ငယ်
ပျောက်ပျောက်ပျောက် ။

စစ်တွေစောနောင်

လူနှင့်တူအောင် ကျင့်

မာယာများရေလူ
ကြည်ဖြူနုလုံးသား
ထားချင်မှထားရေ
တနားတစ်မျိုး
ဂုတစ်မျိုး
အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲတတ်။

ကိုယ့်ထက်သာရေထင် မနာလိုချင်
ကိုယ့်ထက်နိမ့်ရေထင် မဆင်မခြင်
ကိုယ်ကျိုးမဟိကေပင် မဆက်ဆံချင်သဘော
စိတ်မနောယုတ်ညံ့။

သင့်ရေခါ အကောင်းမြင်
မသင့်ရေခါ အမြင်ဆိုး
သူ့အကျိုးဖျက်စီးတတ်တေ။

ကိုယ်ကျိုးကို ရှိကတင်
မှားရေမြင် ဆင်ခြံပီး
လူ့ကျင့်ဝတ်ကို မထိန်း
အတ္တကြီးရေ။

မခံချင်စိတ်ပြင်းပြ
စိတ်တိုင်းမကျကေ ‘မောဟ’ဝင်
‘ဒေါသ’ပင် ဖြစ်လားတတ်ယင်း။

ချောင်းနားဝက ‘လမာန်ပင်’ပိုင်
ထိုဖက်ယိုင် ဒေဖက်ယိုင်
မဏ္ဍိုင်မထား
‘ဇာတိ’မှားမှောက်
အတ္တ ရှိကို ရောက်နိန်သရွှိ
အမှားတိရူး ရောထွေးပနား

အဖြေက စိတ်
ယိုဖိတ်မခံ
တရားအမှန် ရှာကြံရှိရုံ
မာနအမှားတစ်ခုကြောင့် ဘဝမရှုံးသင့်
မင်း လူနှင့်တူအောင်ကျင့်။

မဟာကျော်၊မင်းပြား။

ရွက်နုပြန်ချိန်

အလွမ်းပြင်းပြင်းကို တစ်ခွက်ပြီးကေတစ်ခွက်နုန့်
သွီးအားနည်းသစ်ရိပ်အောက်မှာထိုင်နိန်ခါ
အမိနို့အရောင် ပြုံးသျှေအသံကြားမိရေ
ရွက်ကြွီတောမီးပုံထဲက
ဒဏ်ရာမဟိရေ ကောင်းကင်ပြာထဲကို
ဖိနစ်ငှက်ပိုင် ထောင့်ဖြတ်ပျံတက်လားလီယင်း။

ဇာသူဟန်လို့ ရဖို့ယောင်
မြသစ် မြနု မြညွန့် မြဖူး မြနု မြရီ
လခြမ်းမြီမှာ
ဆင်ဖိုနီနံပါတ်(၂၀၀၀)ကို စဆိုဗျာယ်။

သစ်ရွက်တိုင်းမှာ သမိုင်းရှိရေ
အိမ်ခေါင်မိုးထက်က သစ်ရွက်
ဒုံနာလမ်းထက်က သစ်ရွက်
နာလာမြောင်းထဲက သစ်ရွက်
စမ်းချောင်းထဲက သစ်ရွက်
မြင့်မြတ်တေသစ်ရွက်တိရေ
ပင်ခြံကို သစ္စာရှိရိန်နု ဦးညွတ်
ဩဇာမြီနု ဖြစ်လားကတိတေ။

အတွင်းနာ

ယုံကြည်ချက်ကို
တောင်းတစ်လုံးမှာထည့်
ရိုးတစ်ဖက်ကို
လက်ထွန်းပစ်
ငါ
ဆင်နာဖြစ်တေ အစ်ကို

ဆင်ကစပ်စွာ
ဆိတ်မခံနိုင်
ကိုင်းတံဖျားကဖော့သီးကိုကြည့်
ဆိတ်ဆွဆိတ်ဆွနုနု

တီဖြစ်ဖို့ကို
ကြောက်တေလူတိ
ပြင်ထွက်ဥအပြည့်နုနု
လောင်းနံရံကိုနှစ်ဖက်နှင်း
'ပန်းကျင်း' စည်တီးယင်း
လာစားကတ်တေ။

ပင်လယ်ပြင်က
လှိုင်းလုံးတိကိုရွှီနီရေ
သဲသောင်ခုံထက်က ဗလိတိ
ဖိုးခေါင်တောင်ခြံရင်းက
'ကျင်စည်' ခတ်စွာကိုတောင်
ရင်မခုန်ကတ်ဗျာယ်ကာ။

ယင်းသူရို့အသစ်ပြန်စွီးလာကေ
ရွက်နုသစ်ချိန်ရောက်ဗျာယ်ဝေ
သစ်ညွန့်သစ်ဖူး
ဘဝဘဝတိ ရာသီကူးဗျာယ်ဝေ။

ဒေအချိန်မှာ
ပန်းပင်တိကိုရီလောင်းပါ
ငှက်သျှတိကို အစာကျွေးပါ
သူရဲကောင်းတိကို အောက်မိပါ
ဝသုန္ဒြီကို ပူဇော်ပါ။

မောင်ခိုင်အောင်

နောင်ရဲခိုင်

လက်ဆောင်ပီးသူ့သို့

ယင်းနီ။
မိုးသားတိ၊ တန်းစီရီ။
နီမတောက်
လီတဖြောက်ဖြောက်
သစ်ရွက်ခြောက်ကိုတိုးချ
ဆောင်းမက နွီမကျ
ဖေဖော်ဝါရီလ။

နီနီရာက
စားပွဲလှစီရီ
ရေပားဗလ္လီ။

လက်ဆောင်
မောင်ခိုင်အောင်ဘက်က
အမှတ်ရ
စာအုပ် ဘောလံပန်
ရောင်ပြန်မေတ္တာ ဖြာကျ
တယုတယ

လက်ခံရ။
လှုပ်လှုပ်ရွရွ၊ စာအုပ်ကြားမှ
ယိုကျလာ ကဗျာတစ်ပုဒ်
အကျွန်ုပ်
ကိုင်လှုပ်ခံရ။
'ဟရီချနလုံး
ပီတိပုံးမိ
အသိစိတ်နိုးထ
သတိရ အလင်း
ယင်းကဗျာမှာ
မြီချစ်သူ
တောမှီရဟန်းတစ်ပါး
နူးညံ့ရေ တီတစ်ကောင်
စူးမြရေ သစ်မြစ်တစ်ခု
ဝသူနွီကိုဖူးတွဲရေ ကဗျာသစ်မြစ်
ဆရာဖြစ်ပါစီ ... လတ်။

သျှင်အုန်း

အာရှနီဝန်း သျှင်ရဟန်း

နယ်ချဲ့သူရို၊
လုယူအုပ်စိုး၊ ဓါးမိုးခြိမ်းခြောက်
အကြောက်တရား၊ တုပ်နှောင်ထားလို့
ပြားပြားဝပ်ဝပ်၊ ဖြစ်နီနီကတ်ချိန်။

နယ်ချဲ့သူရို၊
မင်းမူအားသုံး၊ အမှောင်ဖုံးလို့
လူလုံးမလှ၊ ယူကျုံးမရ
ဘဝလူဖြစ်ရှုံးကတ်ချိန်။

နယ်ချဲ့သူရို၊
ကလူနှိပ်စက် လက်နက်အားကိုး
မစိုးမေ့၊ အာရှတခွင်
ဝန်းကျင်အားလုံး၊ အမှောင်ဖုံးလို့
အဆုံးခရီး၊ အမြင်ဝေးချိန်။

ညဉ့်သိုင်ခေါင်၏
အမှောင်ကိုခွင်း၊ အလင်းပြုထွက်
တက်စနီဝန်း၊ သျှင်ရဟန်းလေ
လမ်းစညွှန်ပြခလီရေ။

စိတ်ကူးအိပ်မက် တရီးနိုး

ဆရာစံဖော်၏ ‘ရိုးမခေါ်သံ’
ရင်ထဲမှာ လှိုင်းခတ်ညံ
အမျိုးအားမာန် တက်စီယဉ်။

ဆရာသျှင်အုန်းနန့် ဆရာရွှေရ
ရိုဆုံးက ပကားရပ်
အမျိုးသားစိတ်ဝါတ်ပြည့်ဝ
ကဗျာအလှပန်းခင်း
ဖန်ဆင်းကောင်းတုန်း။

ပြက္ခဒိန်ပညာသျှင်
နက္ခတ်ပေဒင် ပညာတတ်
ရခိုင်ဆီးဝါး နှံ့စပ်သိ
ဆရာချစ်၏ ‘မြစ်ချင်းပြီးဆီးဝါး’
ဆောင်းပါးတိုကိုမြင်
လေးစားအထင်ကြီးမိ။

အာဂဆရာကြီးတိ
စာဝါကြီးတိ
ကလောင်မြဲတုန်းသိထော။

အမျိုးသားရေး
စကားလေ့ပြော၊ တရာဟောဗျာယ်
တကြောအာရှ၊ လွတ်လမ်းရဖို့
ဘဝကိုပီး၊ တော်လှန်ပြီးကေ
ခရီးကြမ်းကိုနှင်ခရေ။

ရဟန်းဆိုစွာ
ကိုယ်ကျိုးကိုထက်၊ များကျိုးတွက်ကို
ဖက်တွယ်ခံယူ၊ နမူနာပြ
ဘဝစွန့်လား၊ အသျှင်ကားမူ
ဘုရားလောင်းထုံး၊ နှလုံးမူလျက်
ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းခလီရေ။

ဦးဥတ္တမ၊ ရခိုင်က
အာရှနီဝန်း၊ သျှင်ရဟန်းလေ ... ။

သန္တာမောင်မောင်

ကိုယ်ရမ္မာ
‘သံဗူးဘီယာ ကာလပေါက်စို့’
အစွာလောက်ထိ ကြီးနိန်ယာလဲ။

မြတ်စော ဝါ
‘ရွှေပြည်တော်’ ကမ်းမကပ်
လမ်းခုလတ် မုန်တိုင်းထန်
ဘဝသင်္ကေတ ကျွမ်းပြန်မှောက်
ဝမ်းသမုဒ္ဒရာအောက် လမ်းပျောက်လားယာလား။

အားကောင်းမောင်းသန်
စစ်တွေပွင့်လွှာ ကဗျာဟန်
ကိုယ့်လမ်းမှန် ‘သမင်လည်ပြန်’ကြည့်
အားဖြည့်ဩဇာ
ညောင်ပင်ကြီးအောက်ကခွာဗျာယ်
လမ်းသစ်မာလှော်ခတ်ပြီးကေ
ညောင်ပင်သျှေ စိုက်ကြည့်ကတ်မေပလင်
အဖော်ခေါ်ချင်ရေထော။

စိတ်ကူးအိပ်မက်တောက
တရီးနိုးအထ
ဆရာညိုသန့်၏ ‘သာလီစွရက္ခိတ’
အားရပါးရရွတ်ဆို
အသည်းနှလုံးနုပျိုဗျာယ်
နက်ဖန်သစ်ကို ကြိုဆိုနိမိရေ။

လေးဝတီခိုင်ကျော်

ပုထုဇဉ် အစိမ်းသက်သက်

ဒဏ်ရာတိ ဂြင်းကပ်
အိပ်မက်ကျုပ်အိုင်ထဲ တချက်တချက်နှစ်
ရုန်းထွက်ပစ်လိုက်ဖို့ ကြိုးစားလီ နှစ်လီ
အနာဇာခါ ကျက်ပါဖို့လဲနှုန်း။

တစ်ခါသီဖူးရုံမျှနန့်
ပျဉ်ဖိုးကို နားလည်ရဖို့ထားလတ်
မကြာမကြာ သီဖို့ကြိုးစား
ဂျောစန္ဒာယနာက စာရ်ဝါကဆုကို နှင်းအပ်နိန်ယဉ်။

ငါးဆိုကတည်းက အရိုးအစူးပါဖို့နန့်ရာ
မျိုးရို့ တီရို့ကမဟုတ်
အစူးဖျင်မစားတတ်သူလောက်
အ, စွာကို မရယ်ပါကျေ။

စပျစ်သီလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကိုရှာ
ချဉ်စွာလဲဟိ ချိုစွာလဲဟိ
ပုပ်စွာစားမိခိုက် ဝမ်းလားစွာလဲဟိ
အေစွာ လူအစစ်ဝေးလတ်။

လီပြည်ညှင်းနဲ့ နေ့တိုင်း
ယိမ်းယိုင်ရေပန်းဖျားပင်
ငါဖြစ်လိုက် သူဖြစ်လိုက်
သူဖြစ်လိုက် ငါဖြစ်လိုက်
အေအနာကျက်ဖို့ကတော့
မြောက်ဖက်ကိုခေါင်းပြုအိပ်ပြီးမှ ထင်ပါယဉ်
အချိန်ဟိခိုက်
မင့် ကျောက်ပျဉ်ဖို့ထွက်
နဲ့သာသွီးခွင့်သေ့တစ်ချက်လောက်
ပီးပါဦးလား
မွတ်သိပ်ဆာလောင်လွန်းလို့ပါ။

ခိုင်လူ၊ ရိုးမ၊

ခေတ်သစ်ပေါက်ကျိုင်း

ကောင်းကင်ကကြယ်ပွင့်
ခေါင်မိုးထက်ဖောက်မြင်
ကြမ်းကျွဲရေစကားလုံးနန့်
အိုလူရို့
ကြည့်လိုက်စမ်းချက်
သိကြားမင်းကမ္မလော
တင်းလာစွာ သူ့လက်ရာလတ်။

ဇာလေတစ်ခု
ရွက်ဆွီးတက်ကျိုး
လောင်းဆိုးကိုပြင်
သမုဒ္ဒရာထိုးခရီးကို
သူနှင်ဖို့လတ်။

သဘာဝရေ
သချာမဟုတ်
ပါးစပ်နန့်သမင်လိုက်
ဆင်ဖမ်းမေ ကျားဖမ်းမေနန့်
ဇာမှာလေအဆင်သင့်
ဘဝင်မြင့်နိန်ကေ
ဖြစ်ဖို့လား ဟာလူ။

နေောင်ရဲခိုင်

ထာဝရအလှပိုင်သျှင်

မိုးကြီးသည်ထန်
ဖြားရီဆန်ကြီး
ချမ်းအီးပူလွန်း
လှိုင်လီသရမ်း
လားလားကြမ်းကေလေ့သို့။

လခြမ်းအောင်မြီ
ဌာနီကမ်းစပ်၊ ကိုယ့်ပြည်ရပ်ကို
မြတ်နိုးပနာ၊ မစွန့်ခွာပဲ
စဉ်လာလုပ်စား၊ ရခိုင်သား။

ငါရိုမြို့မှာ
ရီထွက်သားငါး
ပုစွန်ကျားနန့်
စပါးလယ်ယာ၊ ဝါးသစ်မာရို့၊
စိမ်းပြာတောင်တန်း
မြောင်ရီစမ်းနန့်
ကမ်းတွင်းကမ်းလွန်
ခါတ်ရေနန့်
သယံရွှီငွေ၊ ပွားကြွယ်သာစွ
သဘာဝလျှင်၊ ထာဝရပင်
ရွှီပြင်ပကတိ လှပါ၏။

မဟာကျော်၊မင်းပြား၊

အိပ်တန်းပျက်တေ ငှက်

နီရောင်နုနုသျှေမှာ
အလှပန်းစီကုံး ဘဝရုန်းထွက်
ပစ္စုပ္ပန်ရက်ကို ကျော်ဖြတ်
စက္ကန့်မိနစ်မပြတ် တိုက်စား
ချွေးပေါက်များ ချောင်းဖြစ်
ကံခိုင်းစေရာ လိုက်နာ
မညီညာရေခြံလှမ်း သောကကမ်းမှာ
ရောင်စုံပန်ချီကားကို ရွီးဆွဲ
ကန္တာရကမ္ဘာထဲက အမိ။

သား အမိသား
လမင်းပျော်ရာ မိုးကောင်းကင်အောက်က
ရှင်သန်နီနီရေမိုးစက်တိန်နန့်
မျှော်လင့်ချက်သံသရာမှာ
ဝေဒနာတံခါးပိတ်ထား
အပြုံးရိပ်များနန့်။

သွီးနုသားနု လီညှင်းသျှေကြားမှာ
အတောင်မစုံခင်ပျံလားရေ သား
ခါတ်လေးပါး ပြတ်တောက်
ကကြိုးပျောက်လားရေ မိခင်အတွက်

နှမ်းစိတစ်ဝက်တောင် မဆပ်ဖူး
လောကသွီးရှူးတိတက်
ကုန်ဆုံးခရေရက်ကို နှမြော
အိပ်တန်းပျက်တေ သားအတွက်
တမလွန်စံအိမ်ထက်က
ခွင့်လွှတ်ပါ အမိ။

မောင်လူထွန်း၊ယိုးမြို့ဝါ

ကြီးလာရေခါ ကဗျာယိုင်ညွှန်းကိန်း

ဖက်ချင်းပြောင်းပြန်ပေါ်ခြင်း
အလင်းတန်းနိယာမဆက်စပ်မှု
ယိုင်ညွှန်ကိန်းနုန့် ပုံရိပ်ယောင်
ဇာပိုင်လည်းတောင် မမှတ်မိလိုက်ယာ။

တခါတလီ
ကျောင်းစာအုပ် နောက်ဆုံးပလာစာရွက်
အလိုမကျရေ မျက်နှာမှာ
ကြောင်ခြစ်ရာ ဗလဗိသတ်ပနာ
ကာရန်ရှာဖွေခရေ စိတ်ချမ်းသာခြင်း
ရွှီးယင်းဖျက်ယင်းနုန့်ပင်
ဆရာမ ပီးလိုက်တေ သင်ခန်းစာတိ
လည်စိပျစ်သီလားကောင်းထမန်း။

တခါတခါ
အတိတ်ဆိုရေမျက်မှန်ကိုရှာ
ပကတိမြင်ရေမျက်စိနုန့်
ပစ္စုပ္ပန်ကဗျာတိကို မြည်းကြည့်မိရေ
အဘာလေ ဘုရား
အရူးအမူးနုန့် ငါရှာဖွေခရေ ကာရန်
ခံစားဖူးခရေကဗျာအလှ
မြို့မျိုခံလားရယာလားမသိ
'ကဗျာဖွဲ့နည်းနိညှည်း' ဆိုရေစာအုပ်
ထုတ်တန်းမှာကြိုးတစ်စချိုင်
ကိုယ့်လည်မှာ တစ်စစွပ်ပနာ
ခုန်ဆင်းလို့ရာချလိုက်ပါဖိ။

သုံးမြောင့်ဖန်တုံးတစ်ခုကို
ဖြောင့်ဘယက်အလင်းတန်းက
ဖြတ်သန်းလာခရေ နောက်ပိုင်းမှာ
ဆရာမ သင်ဖူးခရေအကြောင်း
ကျောင်းမှာသင်မိခရေ စာ
အဂုတော့ သဘောပေါက်မိလီယာ
ခြစ်ရာဖျက်ရာထင်ခရေ မျက်နှာ
အဂုတချက် ရွှီးလိုက်ရဖို့ဆိုကေ
လုံးခြုံညသို
လုံးခြုံလုံးဝ သန့်ရှင်းလှပရေစာလုံးတိနုန့်
ဖတ်ကောင်းထမန်း ဟိလီဖို့ထင်ယင့်။

လျှိုဝင်း၊ မြန်မာစာ၊

အများအယွင်း

ဒုံနာလမ်း
အဆွီးအပဲ့ကို
ဖာဖို့လတ်ထော
နွားချီးရည် သွသွသွတစ်ပုံးနာင့်။

အယစ်ရည်ဖတ်
တစ်ရက်လုံးကွာနှက်ပစ်ခစွာ
ပြီးမှ
တောင်းပန်ဖို့လတ်
လာရေဝါ။

ဇာတ်သိမ်းလို့
ပတ်တိန်းကေ
အားလုံးအိမ်ပြန်ကတ်ဖို့နှုန်းရာ

အရိုင်း၊ မြောက်ဦး၊

ဂုဏ်

ဥဩရီသောက်
ဝင်မို့နှောက်လည်း
မပျောက်ကျန်ခါ မျိုးဗီဇနန့်။

သဇင်ပန်းခိုင်
တမြိုင်မြိုင်လေ၊ တည်ခိုင်မြဲမြဲ
မဖောက်ပြန်ပဲ၊ နက်ဖန်များစွာ
ကမ္ဘာတည်သရွှိ၊ သို့တိုင်ထိလေ။

အမျိုး၏ဂုဏ်
သီလဂုဏ်ရို့၊ ခိုလှုံတည်မြဲ
ခိုင်မတ်ဆဲလေ။

‘မြီးချစ်’
သွီးသစ်သမိုင်း၊ ဂုဏ်မရိုင်းဖို့
ဆနိုင်းနိုးကြွ၊ မျိုးဗီဇနန့်
ဘဝတည်ရပ်၊ မျိုးမြင့်မြတ်မှ
နာဂတ်ကမ္ဘာ၊ ထည်ဝင့်ဝါလိမ့်
‘ငါနန့်ငါသာ ငါများစွာ’
ညီညာတူပြိုင်၊ တည့်မတ်ခိုင်မှ
သာယာစွလေ သာစွလေ
ဖရခိုင်ပြည် မြိုင်စိမ့်လေ။
(မြီးချစ် ခိုင်မျိုးနွယ်၏
တစ်နှစ်ပြည့်မိုးနန့်အမှတ်တရ)

မြတ်စော၊ ရခိုင်မြို့

ယေကေလေ ဒုတ်ထောက် တောင်ကိုကျော်ဖို့သိ

ငါ၏အသက်
ထက်ဝက်ထက် သုံးပွား
ကျော်လာဗျာယ်။

ငါမျှော်သည့်ပန်း
မှန်းလို့မကျ
လမ်းမရသိ။

ရွက်နုရွယ်ရင့်
ရွက်ခြောက်ဆင့်ပနာ
ပန်းပွင့်ဝတ်မှု
လိမ္မော်ကြွေကျ
မသင်းမြဲဗျာယ်
နှင်းမှုလေ့ပျောက်
ပန်းလေ့ခြောက်ဗျာယ်
နီညိုတစ်ထောက်
တောင်တန်းရောက်ဗျာယ်။
ယေကေလေ ဒုတ်ထောက်တောင်ကို ကျော်ဖို့သိ။

သျှင်အုန်း

ရှင်သန်ခြင်း

ဆိုကရေးတီး သောက်ရ
နောက်ဆုံးအရက်
အဆိပ်ပြွန်း ဖန်ခွက်ထဲမှာ
သက်ဝင်နိုးကြားနီရေ
ထာဝရ အတွေးဉာဏ်တစ်ခု။

ဘရူနို ဆိုရေလူသားကို
လောင်ကျွမ်းမျိုဝါးလိုက်တေ မီးပုံမှာ
မီးကွင်းရွှံ့လျားနီရေ
ထာဝရ ပညာဉာဏ်တစ်ခု။

ယေရှုအသျှင်၏
သက်ရှင်လူ့ဘဝကို
အန္တီမအဆုံးသတ်လိုက်တေ
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရွန်းလက်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
ထာဝရဝိညာဉ်တော်တစ်ပါး။

စစ်တွေစောနောင်

မာယာ

ဂမ္ဘီရဝတ်ရုံ၊ ကိုယ်လုံးခြုံလို့
ဇာတ်စုံခင်းကျင်း၊ မှော်ရုံတွင်းမှာ
နီပြင်းကျွမ်းလိုက်၊ မိုးဖြန်းလိုက်
လမင်းထွန်းလိုက်၊ တိမ်လွှမ်းလိုက်
မြူနှင်းဆမ်းလိုက်၊ လီကြမ်းလိုက်နန့်
နှမ်းဟိုက်မှုမယို၊ ရင်မှာရိဗျာယ်
အသိခက်ခက်၊ ပန်းဝက်ဝက်လို့
အိပ်မက်ကိုစ၊ စိတ်ကိုဆွပနာ
အလှကမ္ဘာ ဖျက်လတ်တေ။

မောင်နန်းလှ၊ မြောက်ဦး

လျော့တွက်

သူငယ်ချင်း
မိတ်ဆွေ
အပေါင်းအသင်း
ရဲဘော်...
..... ။

နားရွက်တိပင်က
တစ်ပုတ်တစ်ရိုင်
မျက်နှာရောင်စုံနန်း။

ထိုခါတစ်ယောက် (-)
ဒေခါတစ်ယောက် (-)
ယေပိုင်နန်း ပဲ့ယွဲ့ဆုတ်ယုတ်။

နောက်ဆုံးခါ
ကိုယ့်နားရွက်တစ်စုံပင်က
စာလုံးပေါင်းမှန်လီယင့်လား
မပြတ်မသားနန်း။

နောင်အေး

အိပ်ချ်အိုင်ပို့

ခေါင်းပေါင်းစ တကားကား
ပြင်ခံတဖားဖား
ရင်ကော့ဗျာယ် တကြွားကြွား
ဇာကဂြိုဟ်သားလဲချင့်။

ဇာချင့်
အမျိုးသီလ ဟုတ်လာ
ထားလိုက်ပါဝေ
ဘိုးဘီအဖွဲ့ကို လက်သိပ်ထိုးပနာ
ဒေါ်လာပန်းခင်း ပျိုးနီပြီးသော့ကေ။

ဇာချင့်
ဗြဟ္မစိုရ်တရား ဟုတ်လာ
ထားလိုက်ပါဝေ
မျက်ရည်စာတစ်စက်ကို
တစ်သက်စာပိုင် ယက်နီပြီးသော့ကေ။

ဇာချင့်
ခံယူချက် ဟုတ်လာ
ထားလိုက်ပါဝေ
ပိုးထိုးလောက်ကိုက်တိကို
အရောင်လိုက်ထားပြီးသော့ကေ။

ဇာချင့်
စေတနာ ဟုတ်လာ
ထားလိုက်ပါဝေ
ပန်းခြောက်ပင်အသီကို
ရီလောင်းနီပြီးသော့ကေ။

ဇာချင့်
ကိုယ်ကျင့်သမာဓိ ဟုတ်လာ
ရိက္ခာတစ်နပ်စာအတွက်
သိက္ခာအချပ်လိုက် ခွာရောင်းနီပြီးသော့ကေ။

ကိုင်း
ကြားကတ်လာ
အပြင်တံခါး
အတွင်းတံခါး
အားလုံးပိတ်ဗျာယ်ထား
အဖျားမကူးစီကေ။

လှိုင်း၊ ကမ္ဘာ

အို စိုင်းဒင်

ဟိုက်ဒရိုဂျင်အက်တမ်နှစ်လုံးနန့်
အောက်စီဂျင်အက်တမ်တစ်လုံးစီ
အရွှိဝင် ခိုးရာလိုက်ပွဲကြီး
ဇာပိုင်ခရီးကြမ်းကြမ်း
အခွဲမခံနိုင်ရေ ဒေဇာတ်လမ်း။

တန်းတင်တောင်ဂျိုင်မှာ
အကြိုင်ဆုံးမေတ္တာရည် အစစ်တိကို
ရီဖြစ်ဖန်ဆင်းသွန်ချလို့
ကြားရရေ နှလုံးခုန်သံ
ဂီတဆန်လိုက်တေ ဝှက်။

နှစ်ပရစ္ဆေဒ ဘလောက်ကြာကြာ
ရီစိမ်ခံကျောက်လုံးရို့ ကျန်းကျန်းမာမာ
ကျောက်ဖျာထက်မှာထိုင်
ကျောက်ထရုံကို ရှိဆိုင်ကြည့်
တစ်ခုရာသီဒဏ်ကိုလေ့ မထုံ
မရုံ မရွှိ။

ခရာဝတစ်ဝ တေ့ပနာ
သဘာဝအလှ လေ့လာဖို့လာရေ
ဘုတ်ချေတိကတဆင့်
ပြန်ပြောချင်ရေစကား
ဟိုများဟိုလီလား။

နိမ့်ရာမြင့်ရာ ဥပဒေသက
တရုန်းရုန်း တဝေါဝေါနန့် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်တေအသံ
မှန်လိုက် မမှန်လိုက်။
ဟိုက်ဒရိုပါဝါမှာလာငြိ
မိုက်ခရိုမာယာတိကို
စမ်းမတို့နိုင်အောင် ခံစားနီရရေခါ ။

အလင်းသခင်
တန်ခိုးသျှင်
စိုင်းဒင်
အသျှင်မအသိ
အခြံအနီအရ
မပြည့်ဝနိုင်ရေ ဆန္ဒတိ ငတ်မွတ်
ခွင့်ရွတ်
ခွင့်ရွတ်ပါဖိ။

ဝိုးနီရ

အတ္ထုပ္ပတ္တိ

(တရား)
တုနှိုင်းမဟိ စွန့်လွှတ်ခြင်းတိထဲက
အီလက်ထရွန်တစ်မှုလောက်တောင်
အကျွန်မမှီပါ မြတ်သျှင်
သံသရာမှာ မှီပါရစီ။

(ဘဝ)
ပြီးပါဗျာယ်တိ မပြီးတမ်းကာ
စည်းရိုးမဟိရေ ခြံထဲမှာ
ဂျောင်ပိတ်မိခဗျာယ်
ရပ်လို့တော့ မနီနိုင်ပါဗျာယ်။

(ဒဏ်ရာ)
ဒဏ်ရာတိထဲက ဂိတစိမ့်ကျလာရေ
'စေတနာ'တီးရေ ဗုံသံ
30 Hz အောက် ရောက်လီယင့်
အသျှေတိ တေးခြင်းဆိုကတိပါစီ။

(မာတာ)
ကန္တာရထဲ သား ရီငတ်နီခါ
စိန်နုနုခြင်လို့မရရေ အမိမျက်ရည်တိ
ငါ့ရင်ကို တူးဖော်လိုက်ကေ
ကြာညိုနဲ့သင်းမြဲရေ
ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း နို့ရည်ငါးစက် တွဲလိမ့်မေ။

(မြို့ချစ်သူ)
တောမှီရသေ့တစ်ပါး
စူးမြဲရေသစ်မြစ်တစ်ခု
နူးညံ့ရေတိတစ်ကောင်
ဝသုန္ဒြီကိုဖူးတွဲရေ ကဗျာသစ်မြစ်
မောင်ခိုင်အောင်ဖြစ်ပါစီ။

(ရက္ခိတ)
နီပူအောက်က ဗန်းထဲမှာ
ဖရဲသီးစိတ်တိ ကြံချောင်းတိ အချိုရည်ခန်းလီဗျာယ်
ဘီယာပုလင်းတိပိုင် ကျကွဲခရဗျာယ်
ရင်ကွဲနာပင်လယ်ထဲ ငါမွမ်းရေ။

(ကဗျာဆရာ)
ဖြားကျရေခါ
သောင်ပြင်မှာ လွမ်းသူပန်းခွေနုနုကျန်လိုက်တေ
သံပူထက်မှာ တဖျပ်ဖျပ်ခုန်နီနီယင့်။

(မိတ်ဆွေ)
ပန်းအတု စိန်အတု
ဇာတ်လိုက်အတုယိုရေ
နောက်ကျောက်ကို ဒါးနုနုထိုး
ရန်သူအစစ်လုပ်ဗျာယ် ဂုဏ်သိက္ခာယိုပါ။

(ချစ်ဇနီး)
စွဲချက်တိ တပျင်းကာဝေ
ဒုက္ခစွတ်နီရေနှုတ်ခမ်းသျှေ လှတုန်းဗျာယ်
နှင်းဝီရေ တောတန်းသျှေကို လွမ်းရေ
ငါရို့ သန့်စင်ငြိမ်းချမ်းခကတ်တေ။

(သမီးတိ)
နှလုံးသားမွန်မြတ် ပညာတတ်စီ
ငါ့ရာဇဝင်ကို သမီးရို့ဖတ်ဖို့မလို
သမီးရို့ သမိုင်းကို
တံခါးနောက်က ပါပါစောင့်ဖတ်မေ။

မောင်ခိုင်အောင်

မျက်နှာများရေ လူ

တစ်မျက်နှာ
နှစ်မျက်နှာ
သုံးမျက်နှာ
..... မျက်နှာ။

လိုချင်ရေခါ
ပျားရည်နန့်လူး
ထူးကိုထူးရေမျက်နှာ။

သဘာဝမကျကေလေ့
ဆန္ဒပြည့်ဝကေ
မှီရရေမျက်နှာ။

မနာလိုသဝန်ကြောင်
ဟန်ဆောင်ကေလေ့
ငါးသလောက်ပြုံးနန့်
ပြုံးပြထားရေမျက်နှာ။

မျက်ရည်ယိုကျ
လိုစွာရဖို့ဆိုကေ
ငိုပြရေမျက်နှာ။

ဝမ်းဝခါးလှ
စားကတ်ရဖို့ဆိုကေ
နွားရီကူးရေမျက်နှာ။

ထိုမျက်နှာ
ဒေမျက်နှာ
ခဲဝါချီးမှာ ကြက်မွီးပါ။

နောင်ရဲခိုင်

ပုံတူလှိုင်းတိ

ဒေ
ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ
ဆန္ဒတစ်စုံ လူလားမြောက်နိုင်ဖို့
ရာစုတစ်ဝက်ကို ခဲပီးထားခ။

တံလျှပ်ထနီရေ
လှိုင်းအတုတိကို
ထိုးအစီးသို့ ပို့ပစ်ခ။

ပီးဆပ်ရခြင်းအများကြီးနန့်
ဗုဒ္ဓဟူးနီတိက
အရည်ကြဲကြဲ ဖျော်စပ်ထားရေ
ပျော်ရွှင်မှုတိကို သောက်သုံးရေ။

ဟောင်းလောင်းဖြစ်နီရေ
ရင်ဘတ်ထဲမှာ
ဝါရမိတ္တုမိုးစက် နီရက်တိက
လွမ်းပြီးယင်းလေ လွမ်းပြီးယင်း။

ဆောင်းညအိပ်မက်ရှည်

ငါ
ဆောင်းတစ်ည အိပ်ရာမှာ
ဖြတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ
လန့်လန့်နိုးတတ်တေ။

အရွယ်မတိုင်ခင် ဇရာက
ဖိစီးနှိပ်စက် လာစွာလား
နီလည်နီခင်းက
ဥဏှောက်ပြုတင်းကို
ဟင်းလင်းဖွင့်ထားမိလို့လား မသိ။

ဥဏှောက်ထဲက
ဇူရွန်အမျှင်သေ့တိ
ကလိတိတိ မမိတမိ မထိတထိနန့်
အသိဂျောင်ဂျင်ခတ်ပနာ
ငါမြင်စွာ ငါကြားစွာ
အီလူရှန်းရာလာ
ဟယ်လူစီးနေရှန်းရာလား။

ကြိုတင်မြင်နီပါယင့်
သူခပ်တေရီ သူပြန်ချိုးနန့်
ပင်လယ်ပြင်ကြီး ဖြစ်ပျက်နီပုံတိက။

(ယေဇူးနန့်)
တစ်ချက်သေ့ သည်းခံလို့ကြည်ပါဖိ
စစ်မီးလလတ် မျှော်လင့်ချက်နန့်
အမြင့်ယုံ ငှက်တစ်ကောင်ရေ
သူအဘိဓါန်မာ
သတ်ပုံမမှားခ ဆိုစွာကို။

ကျော်စိုးလူ

ရဟန်းမင်းတရား ပုတ်ကျွန်ပေါတူက
ညှိုးလျဖြူလျော်ရေမျက်နှာနန့်
ဂျေရဆလင်ခရီးမှာ မြွက်ကြား
သူတပါးရို့အပေါ်
ငါရို့ ဘာသာဝင်များ
အမုန်းထားအမျက်သို
ရန်လိုသတ်ဖြတ်ခမှုတိအတွက်
မချီတင်ကဲ
ဝမ်းနည်းမိပါရေ ဆိုရေစကား
မြွက်ကြားပြောဆိုသံကို ကြားရ
ပြောမထွက်လက်ကျန်ကိုလေ့ ကြားရ

(၂)
 အိမ်ဖြူတော် နောက်ဖေးတံခါး
 အပြီးအလွှားဆင်း
 ဟူးကနဲ သက်ပြင်းကိုတချချ
 ယာ သမ္မတကြီးရာမနား ဝမ်းနည်းပါရေ
 နိုး နိုး ငါ ဝမ်းသာရေလတ်
 လူကိုလူသတ် လူမျိုးပြတ်စရာ
 အနုမြူကပ် မှတ်တိုင်သမိုင်းကိုလက်ရှောင်
 ခလုပ်မနိုင်မိအောင် ကြိုးစား
 နိုင်နိုင်ယဉ်လား အရှုံးပီးသမား
 လေးစားပါရေ မစ္စတာဂျွန်ဆင်
 မင်္ဂလာပါ။

(၃)
 လူဝကြီး လူဝကြီးလို့
 ငိုညည်းသံတစ်ခု
 သူ့နှုတ်ဖျားက တလှုပ်လှုပ်တရွရွ
 ဦးခေါင်းက တယမ်းယမ်းတခါခါ
 ငါမသိခပါ ငါမသိခပါ
 သူ့မျက်နှာကို တချက်သွေ့
 စစူးစစိုက် ကြည့်မိပါရေ
 သူ့မျက်လုံးထဲမှာ
 ဖြိုးကနဲ ဖြတ်ခနဲ ထနီစွာက
 ဟီရိုရှီးမား မှိုပွင့်မီးလျှံ
 အမှန်တကယ် ကြေကွဲထိုက်ပါရေ လေယာဉ်မှူးကြီး။

(၄)
 ကလိနွဲ့မေတစ်ယောက်
 ပစ်လိုက်တေ သေနတ်ဒဏ်ရာနန့်
 အိပ်ရာထဲမှာ ပက်လက်
 စိတ်ပျက်အားငယ်ရေ မျက်နှာနန့်
 တချိန်တခါက
 တောက်ပဝင်းပြောင်းခရေ မစ္စတာလီနင်
 တချက်သွေ့ပြန်ပျင်ပါ တချက်သွေ့ပြန်ပျင်ပါ
 ငါမှားယွင်းချခမိရေ စီးပွားရေးပေါ်လစီ
 နယူးအီကော်နော်မိနန့် အစားထိုးဖို့
 နယူးဂျီအက်(စ်)ကို တိုက်တွန်း ။
 အိပ်မက်လေ့မက
 ဟယ်လူစီနေးရှန်းလေ့မကျ
 အိပ်ရာထဲက ငေါက်ကနဲထ
 လက်စုံထပ် တင်ပြင်ခွေထိုင်ပနာ
 သိစိတ်ပိညာကို နိုင်အောင်ချုပ်
 မသိစိတ်သညာကိုလေ့
 ပလီပလာ လာမလုပ်ဖို့ ခွန်းအုပ်ပျာ
 သတ္တဝါမှန်သမျှကို မေတ္တာ
 နှိမ့်ကျအားငယ်သူကို ကရုဏာ
 မြင့်တက်ကြီးပွားသူကို မုဒိတာ
 ဖြစ်ပျက်မှန်သမျှကို ဥပေက္ခာ။

စစ်တွေစောနောင်

ဝီရ

ကျားကို ရှိခိုး
 နတ်ဆိုပသ
 ပစ္စဟောင်းလောင်း
 မီးကျောင်းရဲရာ
 ကြမ္မာကိုယိုး
 ဒေပိုင်မျိုးနန့်
 စူးခြံတိုးလို့ ဖြစ်ဖို့လား။

မိုးမှောင်ကျလီ
 လီပြင်းဒြိုလို့
 ကမ်းခြေမြင်
 ပင်လယ်ပြင်ထဲ
 လှိုင်းကြားဝဲမှာ
 နတ်သိကြားမ
 ဘုရားတဗျာယ်
 လှော်တက်ကိုတင်
 ရွက်မပျင်ကေ
 လောင်းသျှင် ကမ်းတွံလီဖို့မဟုတ်။

ကျောရိုးမဲ့ သတ္တဝါ

မကုန်မဆုံးနိုင်သိရေ အပုပ်ချိန် အပြုတ်ချိန်တိက
 ဒုတ်တပြက် ဒါးတပြက်
 အတ္တအစွယ် တလက်လက်နန်း
 မျှော်လင့်ချက် ပြက္ခဒိန်တိကို မွားစား
 ရပ်တည်မှု ဗြားစားနီရေကာလမှာ
 ဘောရိသာတ ဂေါင်းပေါင်းကိုပေါင်း
 တဖက်စောင်း မျက်မှန်စိမ်းနန်း
 ရက်လွန်အပြုံးတုတ်ကို လိမ်းကျံ
 ဟန်ပြင်ခံ ချိုးကျကျဝတ်
 ဒီနိုင်းခတ်စကားတိ မပြတ်ဆို
 ဝမ်းစာမလိုရေ အရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်။

ဘဝသမုဒ်
 ဝဲမစုပ်ခင်
 ရွက်တင်လှော်ခတ်
 ကျော်ဖြတ်လှိုင်းလီ
 ကမ်းခြေမြင်၊ တက်မတင်ကျေ
 ကမ်းခြေမရောက်၊ လက်မမြှောက်ကျေ
 မသီအသက်၊ ဇွဲမပျက်ကျေ
 တစ်ရက်ကမ်းခြေ တွံလီဖို့။

အထွီးသျှူ၊ဘဲငါးရာ၊

ဘီယာကုလားထိုင်ထက် ငုတ်တုပ်ထိုင်
 သူ့အလုပ်စွာ စတိုင်ဆိုယင့်
 အိုင်တိန် တခြင့်ခြင့်ခြင့်
 ‘ရက္ခိတ’ဆိုစွာ ဇာယုင့်လဲ မီးရေသတ္တဝါ
 ကိုယ့် အဘာအမိ အမှန်းမသိရေသတ္တဝါ
 ငါ ဇာသူဆိုစွာပင် မသိ
 အဆင်ခြင်မဟီ မျက်စိနှိပ်ထားရေ သတ္တဝါ
 ဖြားရွန်ငါးပိုင် ရီပေါ်စား
 ကပ်ဖားနှပ်ဖားခံ
 ဖြားသတ်လမန် နှစ်ဖက်ချွန်
 ဖောက်ပြန်လွယ်ရေ သတ္တဝါ
 အေသတ္တဝါတိကို
 အသေအချာ ဆန်းစစ်
 အမျိုးနွံမနစ်ဖို့ အလေးပြု
 အမျိုးနွံမနစ်ဖို့ အလေးပြု။

နီရိုင်းနီ၊တောင်ရင်းကျွန်း၊

ကန်တော့ပန်း

အကျွန်ုပ်ဘဝ၊ ဝ နန်းစံဖို့
ကြိုးပမ်းခရေ၊ ဆရာအသျှင် ။

ဝလုံးအဝန်း၊ မယွန်းမစောင်း
မယောင်းမယွဲ့၊ မပဲ့မဟ

ဝိုင်းညီလှဖို့၊ ယုယုယယ လက်ထောက်ချလို့
သင်ပြခရေ၊ ဆရာအသျှင် ။

ဝ တစ်လုံးကို၊ လုံးလုံးဝန်းဝန်း
ရိုးနိုင်စွမ်းမှာ၊ ပန်းတိုင်ရှိလမ်း၊
ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းလို့
မှန်းချက်ပြည့်ဝ၊ လျှောက်လို့ရဖို့
ဆုံးမဖူးရေ၊ ဆရာအသျှင် ။

ဝ လမ်းကိုထွင်၊ ဝ တန်းဆင်းလို့
ဝ ပင်ကိုပျိုး၊ ဝ လမ်းရိုးမှာ
ဝ မျိုးပီသ၊ သန့်ယှင်းလှဖို့
မျိုးဦးချရေ၊ ဆရာအသျှင် ။

ဆရာမျိုးချ၊ ဝ အလှနန့်
ဆရာခင်းပီး၊ ဝ လမ်းကြီးမှ
နင်းပြီးလျှောက်လား၊ တပည့်များ၏
ထင်ရှားခြံရာ၊ မြောက်များစွာကို
ရင်မာသိမ်းထား၊ ပီတိပွားရေ ဆရာအသျှင်။

ဪ
ဘဝမှန်ဖို့၊ ဝ မှန်ကိုသင်
ပြုပြင်ပီးခ၊ ပျိုးထောင်ခရေ
ငယ်ဘဝက ဆရာသခင်၊ ကျေးဇူးသျှင်ကား
ပန်းပင်တောက၊ လမ်းခွဲခွာ၊ ကာလကြာဗျာယ်။

အို ဆရာအသျှင်
ဘဝမှန်ဖို့၊ ဝ မှန်ကိုသင်
ပြုပြင်ပီးခ၊ ပျိုးထောင်ခရေ
ငယ်ဘဝက၊ ဆရာသခင်၊ ကျေးဇူးသျှင်၏
ရင်တွင်းမေတ္တာ၊ စေတနာကို
ပြန်ပနာတွက်မှန်း၊ တတမ်းတမ်းကြောင့်
ကဗျာပန်းဖူး၊ ဂုဏ်ရည်လူးလို့
ဦးညွတ်ပန်ထွာ၊ ကန်တော့ပါယင့်
ဆရာ‘သာဓု’ခေါ်ပါလီ။

လေးဝတီခိုင်ကျော်

နီကြီသို့ ပေါက်တောရွှေမြေ၏ တသသအလွမ်း

“ရိုးမ” ထက်က နီတစ်စင်း
ကိုယ့်စာပီ ပန်းခင်းအတွက်
အလင်းကိုပီးလို့ ပီးလို့။

ခွီးခွီးထွီးထွီးလှ
ကြွကြွရွရွ ပွင့်
ဆင့်ကရင့် ဝီ
စီရီရီ ခွီး
အီးမြကြိုင်သင်း
လှပွင့်ရို့ ပြိုင်နီတွင်းမာ
နီတစ်စင်း
အို “ရိုးမ” နီတစ်စင်း
ကြွဆင်းလားခရေ ။

အဖိုးတန် နီကြီတစ်စင်းအတွက်
“ရွှေမြေ” သားရို့ ရင်တွင်းမာ
နှမြောခြင်း ပြည့်ရွန်
ကြိုကွဲယင်း ကျန်။

ရီ

လာယ် လာယ်
မြစ်တိစ္စာ
ပင်လယ်မှာ ဆုံနိန်ကျ။

သမုဒ္ဒရာဝမ်းမှာ
ကူးဗျာယ်ဂျေး မနိန်ကတ်ကော့နှန်း။

ကောင်းကင်ကတိမ်မှုန်တိ
မုန်တိုင်းကို ဆန်ဗျာယ်
ပင်လယ်မှာ ဆုံဖို့
ခရီးနှင်လာကတ်ဗျာယ်လတ်။

တောတောင်ကိုကျော်
သောင်ပြင်တိကို ဖြတ်ပနာ
စီးလာရေအညာရီ
မြစ်ကိုတောင် ရောက်နိန်ဗျာယ်ထော။

သမုဒ္ဒရာဆိုစွာ
ဒေရီတိဆုံလာခါမှ
တွင်လာရေ နာမေ။

ခရီးတစ်ဝက်မာ
အပြီးထွက်လားလီရေ
တမလွန်ရွာသား နီကြွီသို့
စာပန်းခွံ အလွမ်းနှင့်ဦးချ
တသသ တသသတသသ
ယူကျုံးမရ ဖြစ်ပနာ ။

လေးဝတီခိုင်ကျော်

(ဆရာကြီးမောင်စံဖော်ကောင်းရာသုဂတိလားပါစီ)

ဒြီရာတိနန် ကြီးပြင်းခြင်း

အမင့်ဒြီရာ
ရိုသေစွာကိုးကွယ်၊ ငြိမပြယ်ရေအလွမ်း
တမ်းတနီဆဲပါ အမင်။
ရင်ထဲမှာနှိုးထိုး
ခရီးအစီးကြီးဆိုကေလေ့
အပါးသျှပါရာ အမင်။
ဘားဘာဒြီရာ
တိုင်းတာလှုပ်ယှား၊ မှီပါဖို့လား ဘားဘာ
ဘားဘာ၏ဂုဏ်၊ ခိုလှုံကြိုးစား
သား၏ဘဝ၊ တက်ကြွရေအားမာန်
မီးလျှံရဲရဲ
ဘားဘာ၏ သံမဏိဇွဲ
သားရင်ထဲမှာစွဲငြိ၊ အမြဲဟိရေ ဘားဘာ။
အမင့်ဒြီရာကို ကိုးစား
ဘားဘာဒြီရာကို အလေးထား
သားလျှောက်တေလမ်း၊ ကြမ်းကေလေ့ မမှု
အံတုလို့ဖြတ်ကျော်၊ လူတော်လူကျော် ဖြစ်ရစီဖို့လို့
သားရည်မှန်းလို့ လျှောက်လှမ်းရေအခါ
'အမင့်ဒြီရာရေ
အားထားစရာတစ်ခုပါ အမင်'
'ဘားဘာဒြီရာရေ
စွမ်းအားတစ်ခုပါ ဘားဘာအသျှင်'။

နောင်ရဲခိုင်

မောင်ကောက်စံ၊ ပြည်ရဲခိုင်၊